

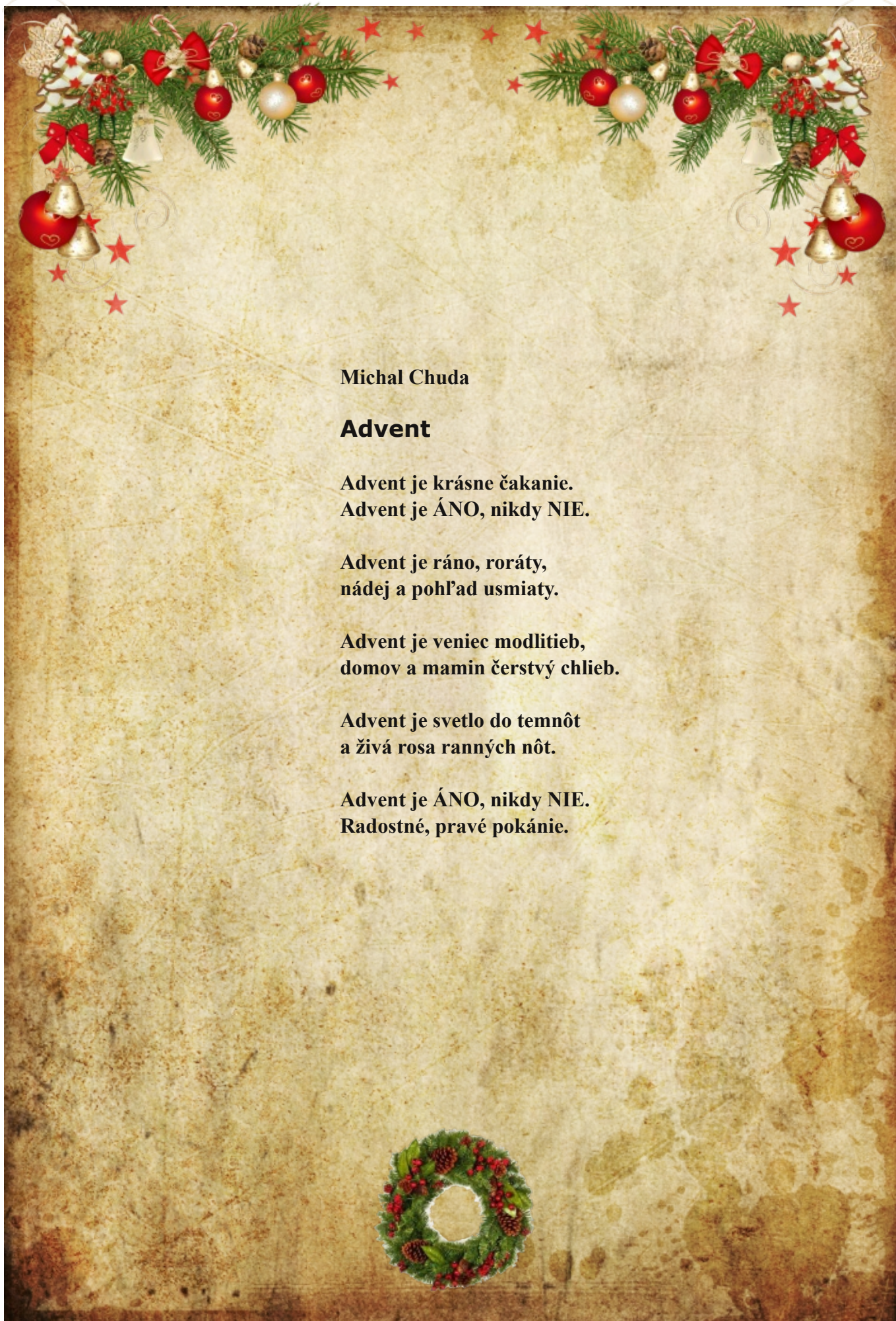
Príloha

VOX

Ročník II.
Zima/2014
Cena: nepredajné
www.vox.prikryl.sk

Vianoce básnikov

Michal Chuda

Advent

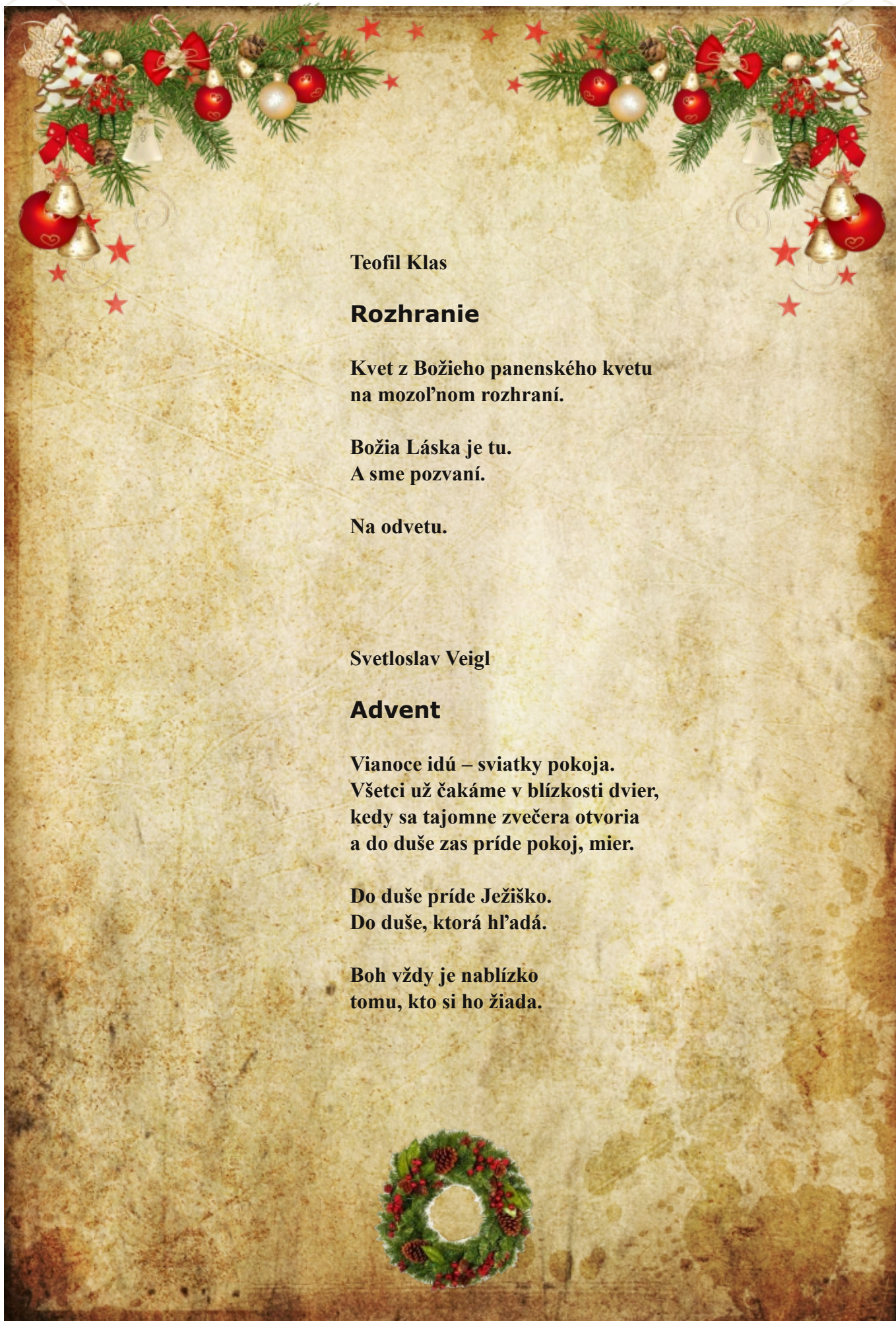
Advent je krásne čakanie.
Advent je ÁNO, nikdy NIE.

Advent je ráno, roráty,
nádej a pohľad usmiaty.

Advent je veniec modlitieb,
domov a mamin čerstvý chlieb.

Advent je svetlo do temnôt
a živá rosa ranných nôt.

Advent je ÁNO, nikdy NIE.
Radostné, pravé pokánie.

Teofil Klas

Rozhranie

Kvet z Božieho panenského kvetu
na mozol'nom rozhraní.

Božia Láska je tu.
A sme pozvaní.

Na odvetu.

Svetoslav Veigl

Advent

Vianoce idú – sviatky pokoja.
Všetci už čakáme v blízkosti dvier,
kedy sa tajomne zvečera otvorí
a do duše zas príde pokoj, mier.

Do duše príde Ježiško.
Do duše, ktorá hľadá.

Boh vždy je nablízko
tomu, kto si ho žiada.

Milan Rúfus

Vianoce z konca tisícročia

Už iba plachý odblesk slova.
Zaviate kdesi-čosi v tichu báji.
Tak sníva ľudstvo o stratenom raji
ako ja o vás.

Inak len holé dlane, nemožno
nastavované spomienkovej almužne.
Ó, noha, chýbajúca do stupaj!
Nesmelé sneženie,
sotva sa dotkne zeme, už sa roztopí.

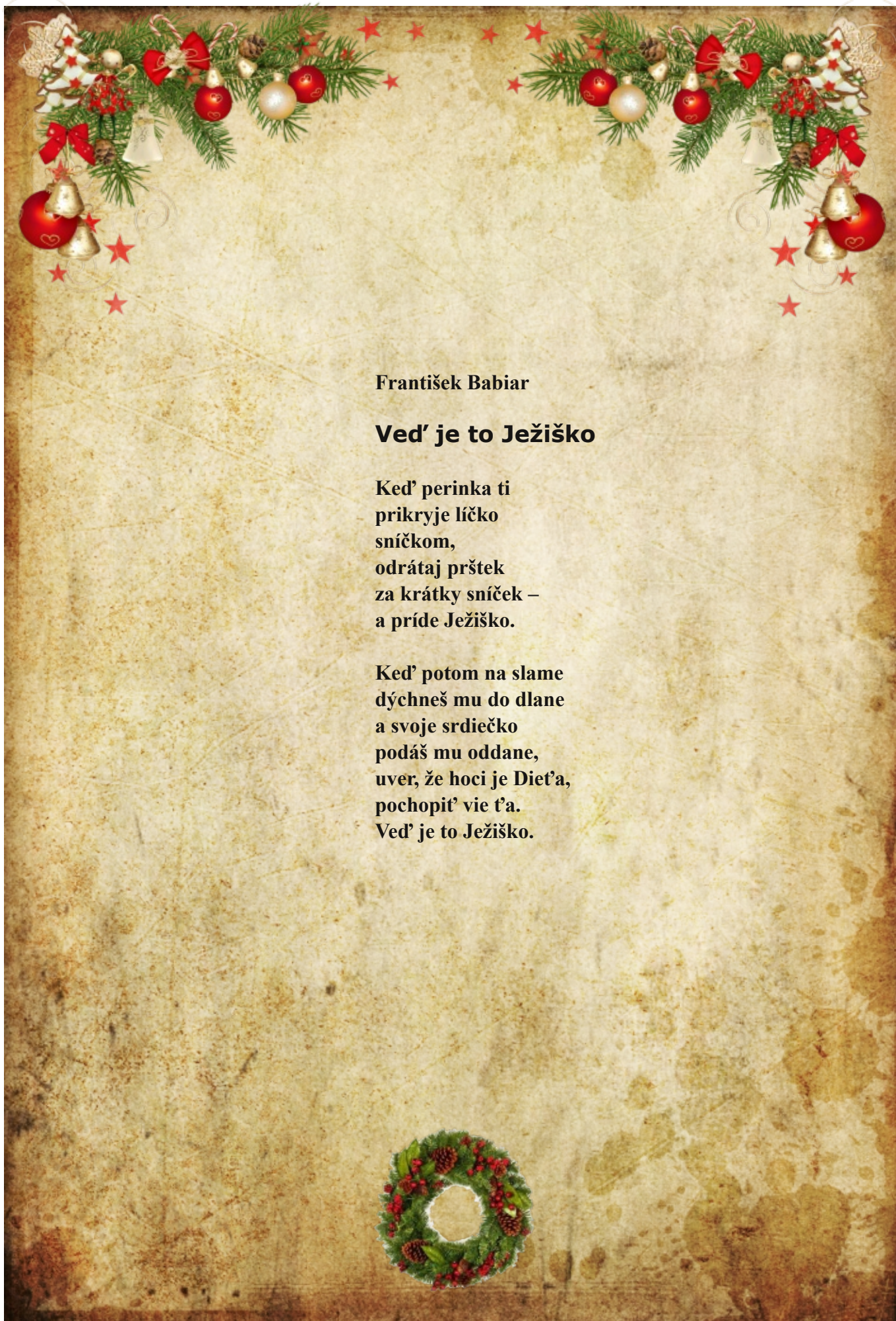
Vianoce. Ešte nie,
ešte nevidno brehov z vôd potopy.

Nevľúdne je, chlapče,
surovo je vonku.
Ďaleko a dávno
k vianočnému zvonku.

Ešteže je sniežik,
ešteže sú deti.
Ešteže im v očiach
Božia sviečka svieti.

Dobrého nám večera,
lepšieho im rána.
Zem si Hviezdu obzerá,
celá doráňaná.

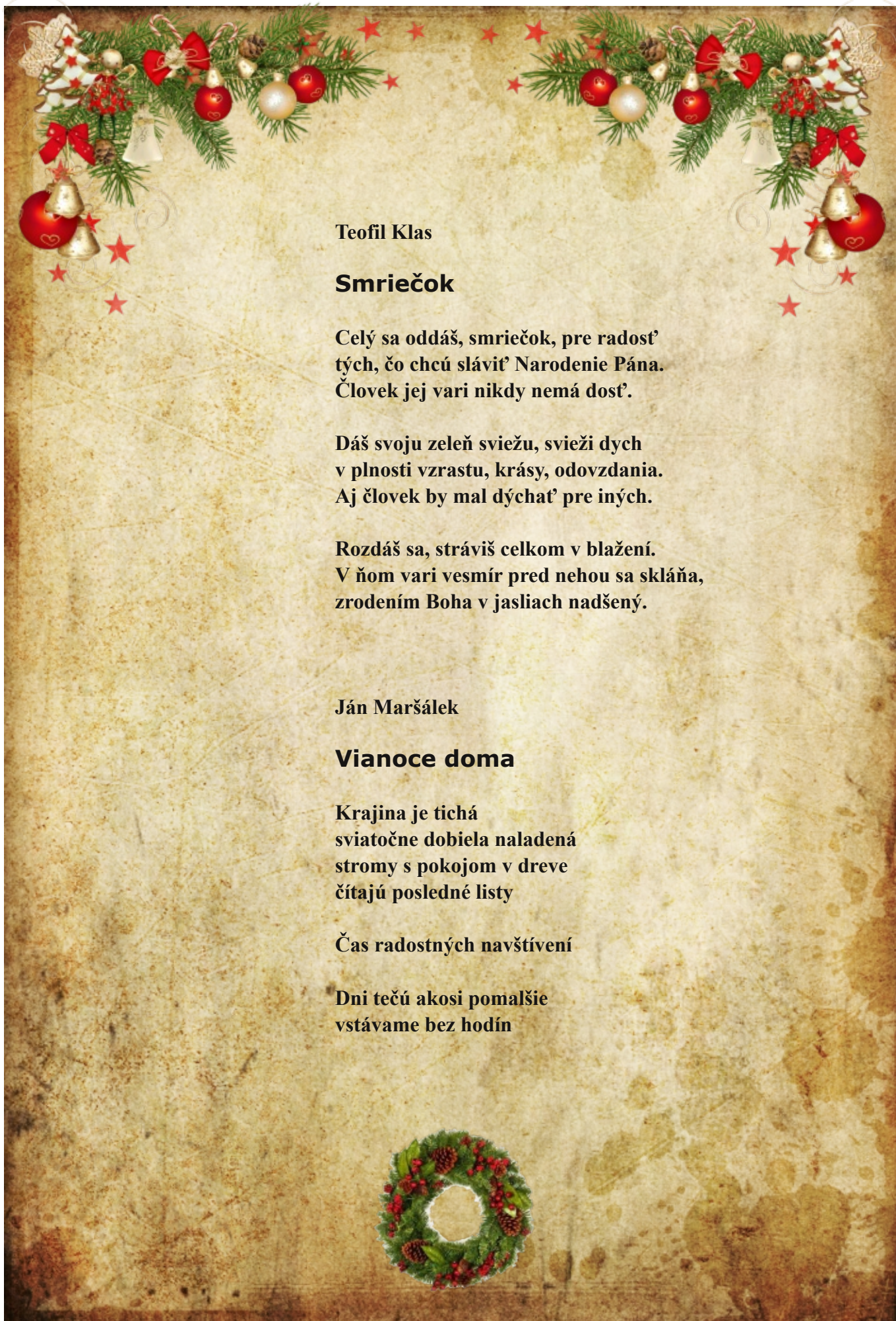

František Babiar

Ved' je to Ježiško

Ked' perinka ti
prikryje líčko
sníčkom,
odrátaj prštek
za krátky sníček –
a príde Ježiško.

Ked' potom na slame
dýchneš mu do dlane
a svoje srdiečko
podáš mu oddane,
uver, že hoci je Diet'a,
pochopiť vie t'a.
Ved' je to Ježiško.

Teofil Klas

Smriečok

Celý sa oddáš, smriečok, pre radosť
tých, čo chcú sláviť Narodenie Pána.
Človek jej vari nikdy nemá dosť.

Dáš svoju zeleň sviežu, svieži dych
v plnosti vzrastu, krásy, odovzdania.
Aj človek by mal dýchať pre iných.

Rozdáš sa, stráviš celkom v blažení.
V ňom vari vesmír pred nehou sa skláňa,
zrozením Boha v jasliach nadšený.

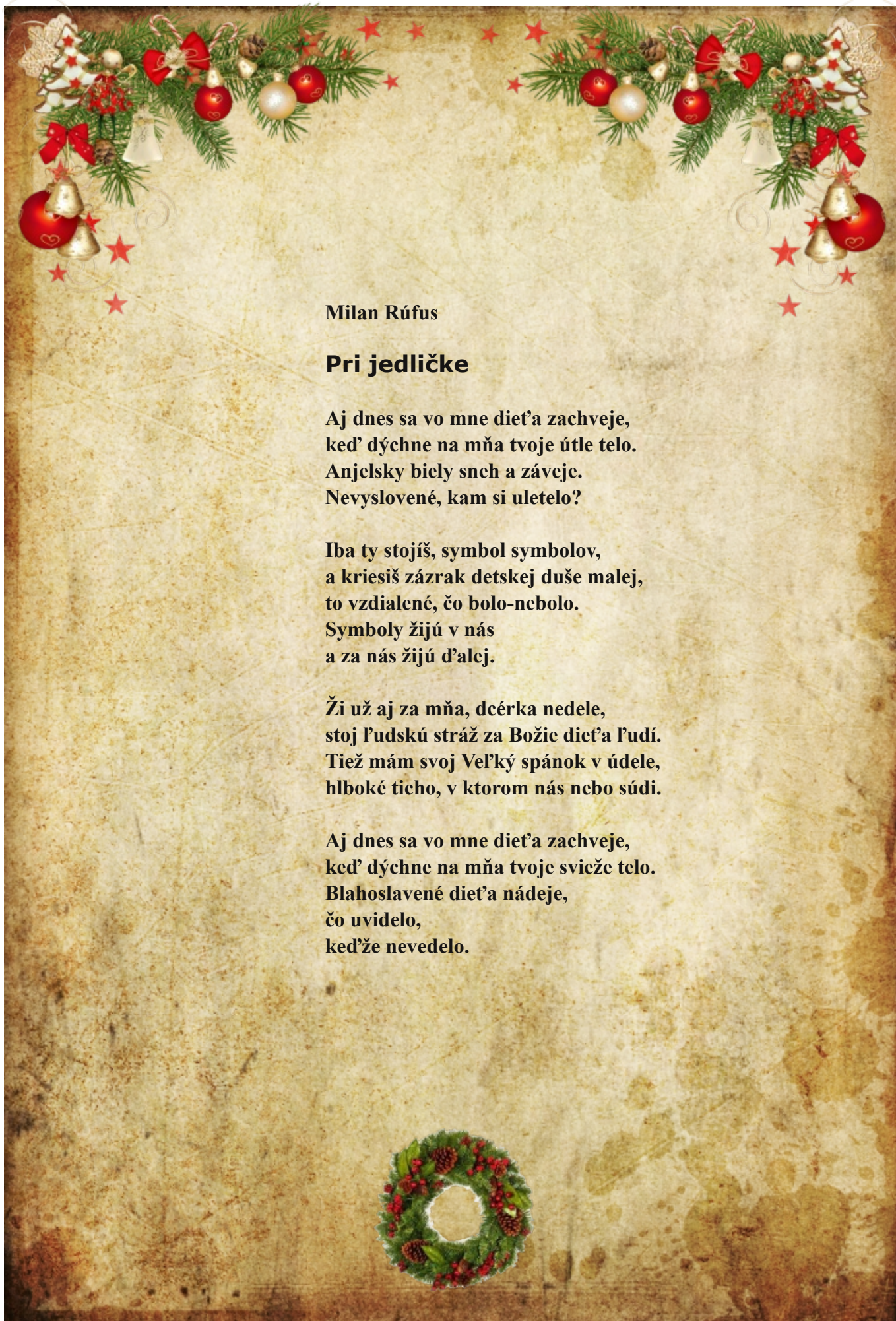
Ján Maršálek

Vianoce doma

Krajina je tichá
sviatočne dobiela naladená
stromy s pokojom v dreve
čítajú posledné listy

Čas radostných navštívení

Dni tečú akosi pomalšie
vstávame bez hodín

Milan Rúfus

Pri jedličke

Aj dnes sa vo mne dieťa zachveje,
keď dýchne na mňa tvoje útle telo.
Anjelsky biely sneh a záveje.
Nevyslovené, kam si uletelo?

Iba ty stojíš, symbol symbolov,
a kriesiš zázrak detskej duše malej,
to vzdialené, čo bolo-nebolo.
Symboly žijú v nás
a za nás žijú ďalej.

Ži už aj za mňa, dcérka nedele,
stoj ľudskú stráž za Božie dieťa ľudí.
Tiež mám svoj Veľký spánok v údele,
hlboké ticho, v ktorom nás nebo súdi.

Aj dnes sa vo mne dieťa zachveje,
keď dýchne na mňa tvoje svieže telo.
Blahoslavené dieťa nádeje,
čo uvidelo,
keďže nevedelo.

Svetloslav Veigl

Príd', Pane

Kto bude maličký, ten uzrie jasličky,
Svetlo zo Svetla,
čo zostúpilo k nám.

Otvorme jazýčky dokorán.
Hľadáme, kým sme na ceste,
kým ešte kvitne máj.
Neponechávajme nič na zdanie náhody.

Príd', Pane,
rozbi kameň,
znič uzol našej pýchy,
svet vášní lichý,
nenávisť, čo rozdeľuje národy.

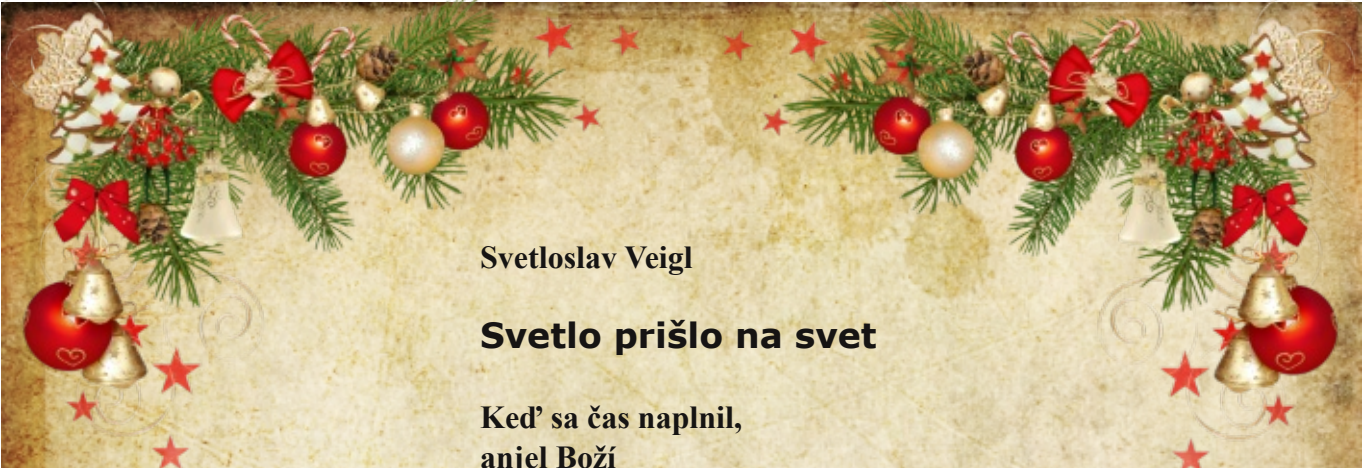
Teofil Klas

Rozpoloženie svätej noci

V padaní pápera snehovej nehy
kladie sa do dlaní presvätá noc.

Všetko je akési inakšie v duši,
zvládnelo dýchaním pokonných krás
a srdce v tlkote hlbavom tuší,
ako ho vezmú raz v anjelský zraz.

Sú zrazu zvolnené brehy,
volanie GLÓRIA rozkláňa noc.

Svetloslav Veigl

Svetlo prišlo na svet

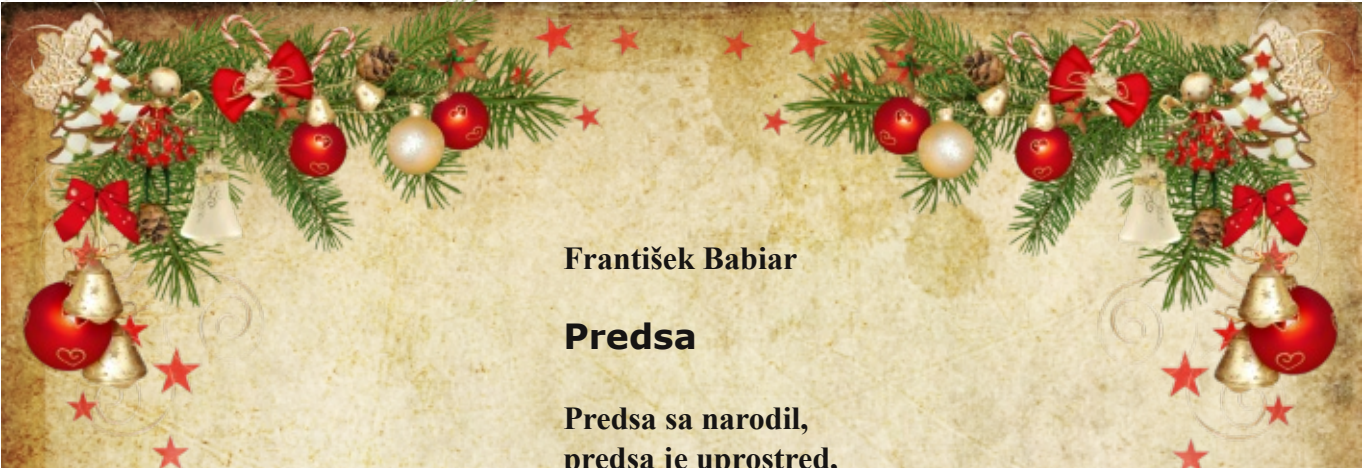
Keď sa čas naplnil,
anjel Boží
nazaretskej Panne priniesol posolstvo.
Tajomstvo vykúpenia
do jej rúk vložil:
Počneš a porodíš Syna,
Duchom Svätým zatienená.
Od večnosti stanovená spása.
Nazaretská Panna
v pokore anjelovi vraví:
STAŇ SA!

Boh seba zjavuje
skrz Ježiša Krista,
ktorého v Betleheme porodila
nazaretská Panna,
Ruža čistá.

Svetlo prišlo na svet.
Prišla spása,
večná dráma naša.
Svetlo
spaľujúce trne pýchy,
svet klamstva lichý.

Strhnime zo seba storaké masky,
ktoré nám znetvorujú ľudskú tvár.
Syn Boží prišiel na svet.
Prišla Láska.
Do duše prináša svetlo
uprostred chmár.

František Babiar

Predsa

Predsa sa narodil,
predsa je uprostred,
predsa nám ponúka
záchranu z ľudských bied.

Keby nie, prečo by
svet ho tak nemal rád,
a pritom stromčeky
kradol mu zo záhrad?

Keby nie, prečo by
vždy zmäkol na pár dní,
v bielobe s úsmevom
mal srdce na dlani?

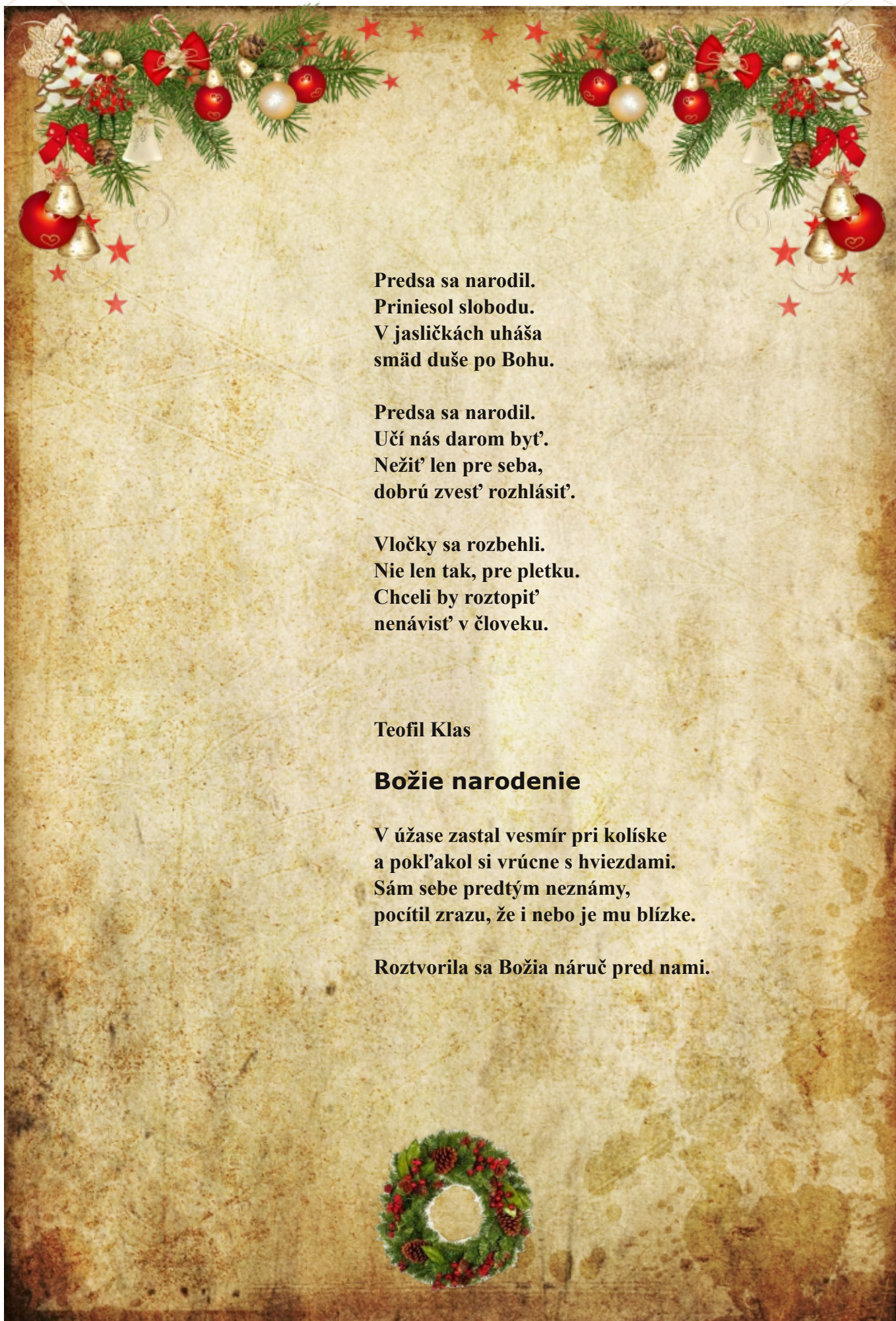
Keby nie, prečo by
nôtil si koledy,
obzeral betlehem
díval sa na hviezdy?

Keby nie, prečo by
kupoval darčeky,
hovoril o láske
a myslel na všetkých?

Keby nie, prečo by
chcel človek dobrým byť,
mal radosť z dávania,
túžil sa obnoviť?

>>>

Predsa sa narodil.
Priniesol slobodu.
V jasličkách uháša
smäd duše po Bohu.

Predsa sa narodil.
Učí nás darom byť.
Nežiť len pre seba,
dobrú zvest' rozhlásiť.

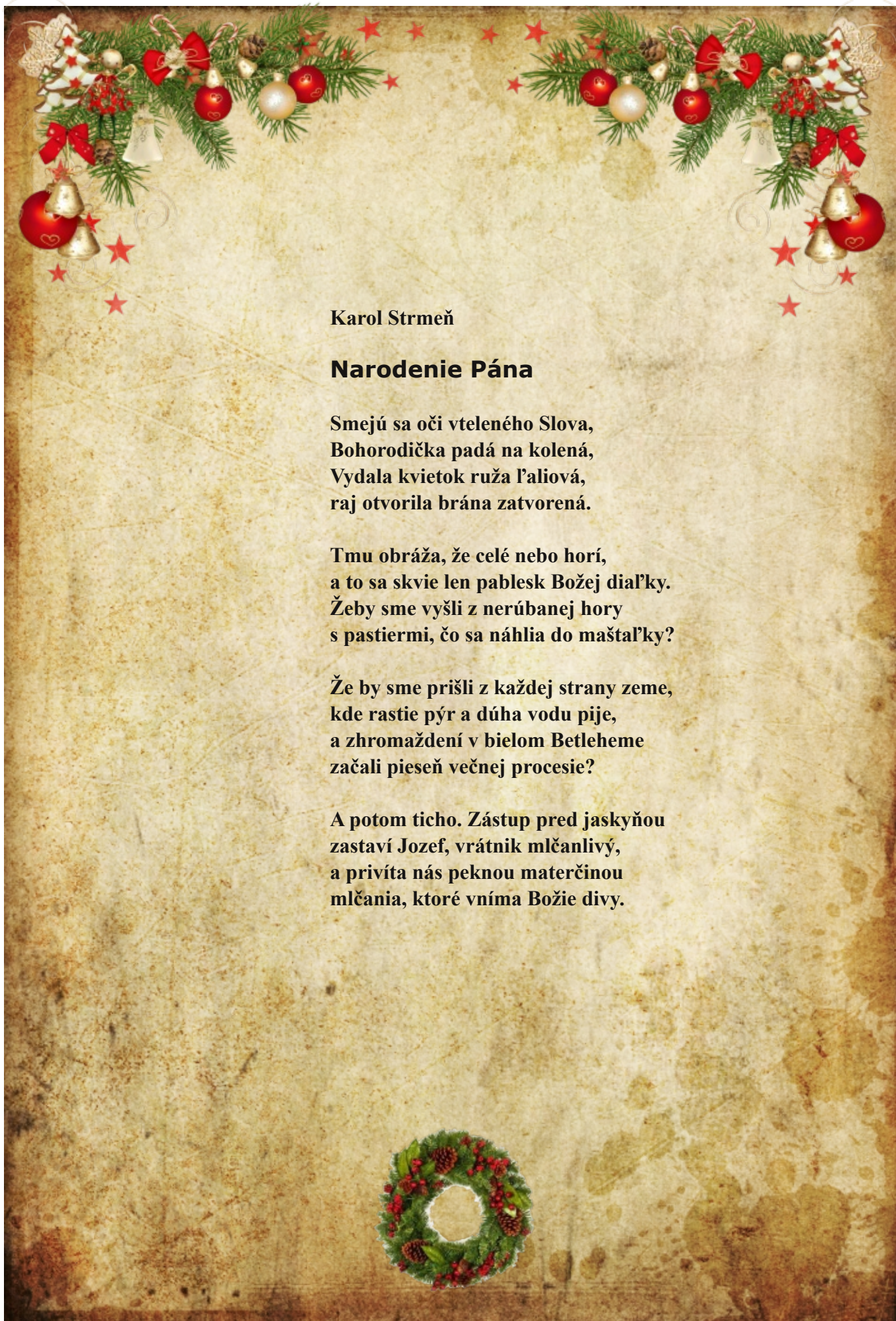
Vločky sa rozbehli.
Nie len tak, pre pletku.
Chceli by roztopiť
nenávisť v človeku.

Teofil Klas

Božie narodenie

V úžase zastal vesmír pri kolíske
a pokľakol si vrúcne s hviezdami.
Sám sebe predtým neznámy,
pocítil zrazu, že i nebo je mu blízke.

Roztvorila sa Božia náruč pred nami.

Karol Strmeň

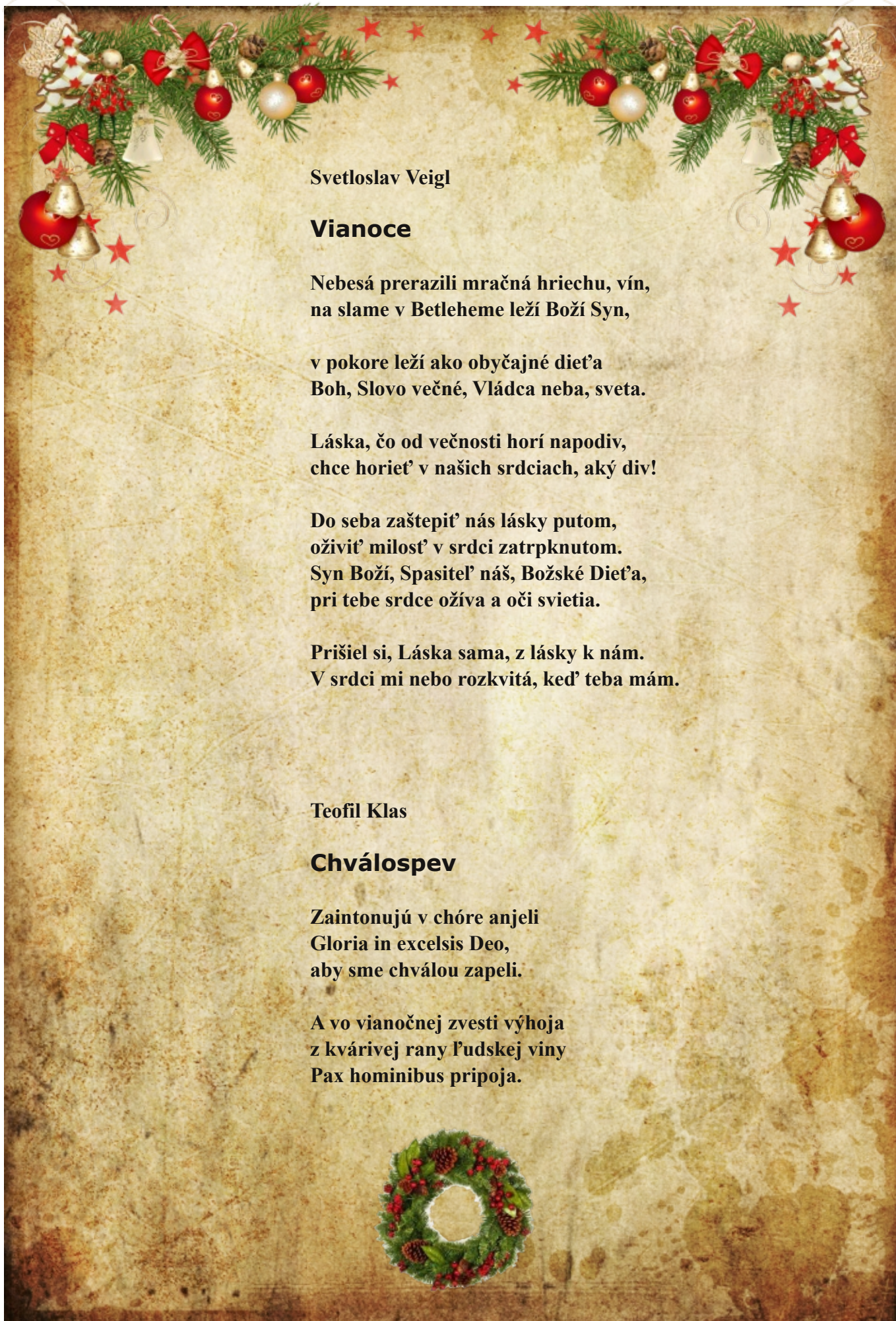
Narodenie Pána

Smejú sa oči vteleného Slova,
Bohorodička padá na kolená,
Vydala kvietok ruža ľaliová,
raj otvorila brána zatvorená.

Tmu obráza, že celé nebo horí,
a to sa skvie len pablesk Božej diaľky.
Žeby sme vyšli z nerúbanej hory
s pastiermi, čo sa náhlia do maštal'ky?

Že by sme prišli z každej strany zeme,
kde rastie pýr a dúha vodu pije,
a zhromaždení v bielom Betleheme
začali pieseň večnej procesie?

A potom ticho. Zástup pred jaskyňou
zastaví Jozef, vrátnik mlčanlivý,
a privíta nás peknou materčinou
mlčania, ktoré vníma Božie divy.

Svetoslav Veigl

Vianoce

Nebesá prerazili mračná hriechu, vín,
na slame v Betleheme leží Boží Syn,

v pokore leží ako obyčajné dieťa
Boh, Slovo večné, Vládca neba, sveta.

Láska, čo od večnosti horí napodiv,
chce horieť v našich srdciach, aký div!

Do seba zaštepíť nás lásky putom,
oživiť milosť v srdci zatrpknutom.
Syn Boží, Spasiteľ náš, Božské Dieťa,
pri tebe srdce oživa a oči svietia.

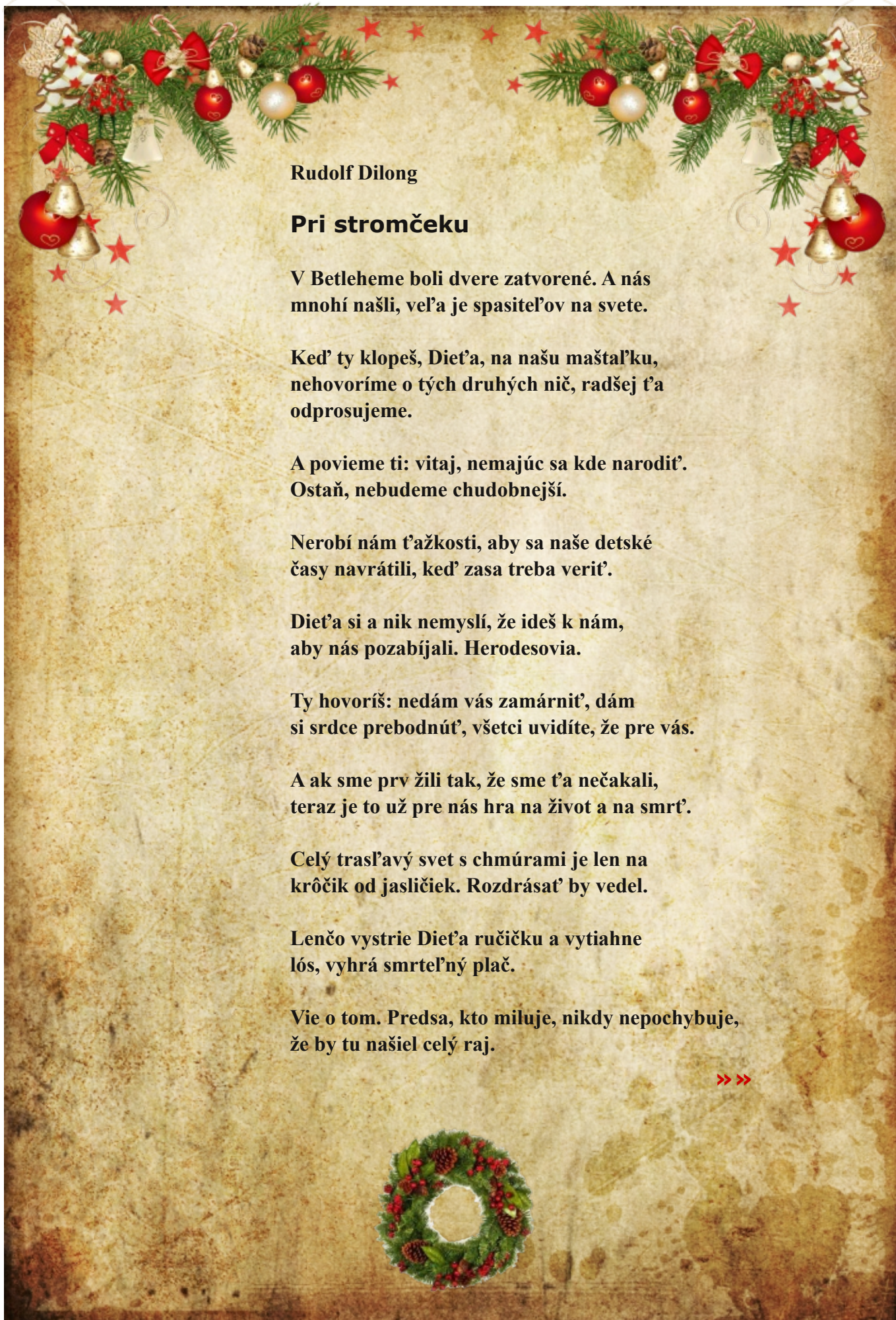
Prišiel si, Láska sama, z lásky k nám.
V srdci mi nebo rozkvitá, keď teba mám.

Teofil Klas

Chválospev

Zaintonujú v chóre anjeli
Gloria in excelsis Deo,
aby sme chválou zapeli.

A vo vianočnej zvesti výhoja
z kvárivej rany ľudskej viny
Pax hominibus pripoja.

Rudolf Dilong

Pri stromčeku

V Betleheme boli dvere zatvorené. A nás mnohí našli, veľa je spasiteľov na svete.

Keď ty klopeš, Dieťa, na našu maštal'ku, nehovoríme o tých druhých nič, radšej ťa odprosujeme.

A povieme ti: vitaj, nemajúc sa kde narodiť. Ostaň, nebudeme chudobnejší.

Nerobí nám ťažkosti, aby sa naše detské časy navrátili, keď zasa treba veriť.

Dieťa si a nik nemyslí, že ideš k nám, aby nás pozabíjali. Herodesovia.

Ty hovoríš: nedám vás zamárniť, dám si srdce prebodnúť, všetci uvidíte, že pre vás.

A ak sme prv žili tak, že sme ťa nečakali, teraz je to už pre nás hra na život a na smrť.

Celý trasľavý svet s chmúrami je len na krôčik od jasličiek. Rozdrásat' by vedel.

Lenčo vystrie Dieťa ručičku a vytiahne lós, vyhrá smrteľný plač.

Vie o tom. Predsa, kto miluje, nikdy nepochybuje, že by tu našiel celý raj.

>>>

Čo by si chcel, Synku? Ani svoje nebo
už nechceš, len nám si prišiel o ňom hovoriť.

Držíš ho v rúčkach ako hračku, ako
hrkátku. A hrkátka tebe i nám sa stane krížom.

Vidíme zlatý úsmev, na tváričke očkami
žiari. A je za ním skrytá bolesť.

Neplačeš, že nemáš detský kočiarik.
Máš zem, matku so siedmimi mečmi.

Ešte si len Nemluvňa, už ťa má v objatí
chvíľa, plná bolesti, tej našej.

Ležíš na studenej postelke noci,
na rane, ktorá je našou ranou.

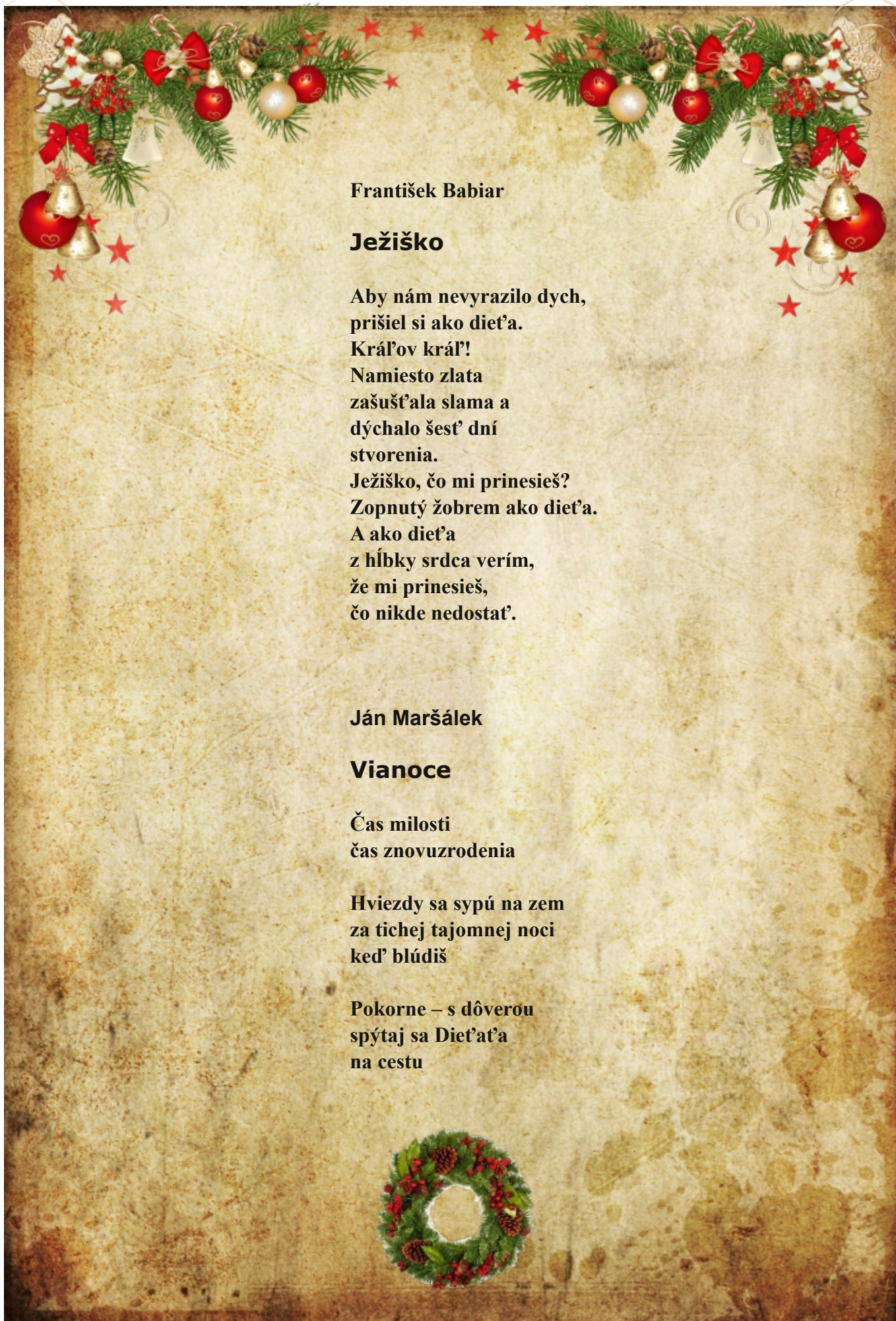
Boh musí milovať aj chlad.

Boh poznal, že je tu, kde zabíjajú.

Boh beží do cudziny, aby vedel, ako sa uteká u nás.

A nemá kde prísť k svojim, ako vtáky,
nemajúce skalných dier.

Tak tichne na svete tma, zmnožená o to,
že sme my v nej. Boh sa v noci narodil.

František Babiar

Ježiško

Aby nám nevyrazilo dych,
prišiel si ako dieťa.
Kráľov kráľ!
Namiesto zlata
zašušťala slama a
dýchalo šesť dní
stvorenia.
Ježiško, čo mi prinesieš?
Zopnutý žobrem ako dieťa.
A ako dieťa
z hĺbky srdca verím,
že mi prinesieš,
čo nikde nedostať.

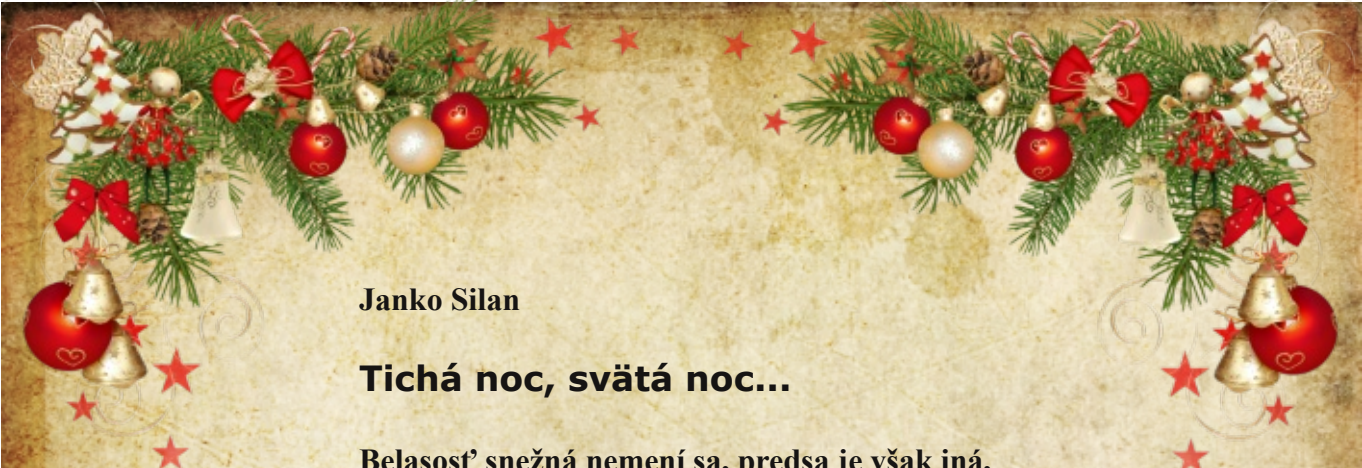
Ján Maršálek

Vianoce

Čas milosti
čas znovuzrodenia

Hviezdy sa sypú na zem
za tichej tajomnej noci
keď blúdiš

Pokorne – s dôverou
spýtaj sa Dieťaťa
na cestu

Janko Silan

Tichá noc, svätá noc...

Belasosť snežná nemení sa, predsa je však iná,
na oknách hviezdy čarí maliar mráz, môj bledý
priateľ,
táto noc, táto noc mi mamu milú pripomína,
jak by to bolo dnes, jak by som teraz na ňu hľadel;

I'a'a, už ide spoza hôr, už anjeli ju vedú,
načim sa pristojit' a vyzliecť všedné šaty – smútky,
bo na čelo mi ide robiť prstom krížik z medu
a na ustaté zraky, zvädlé moje nezabúdky...

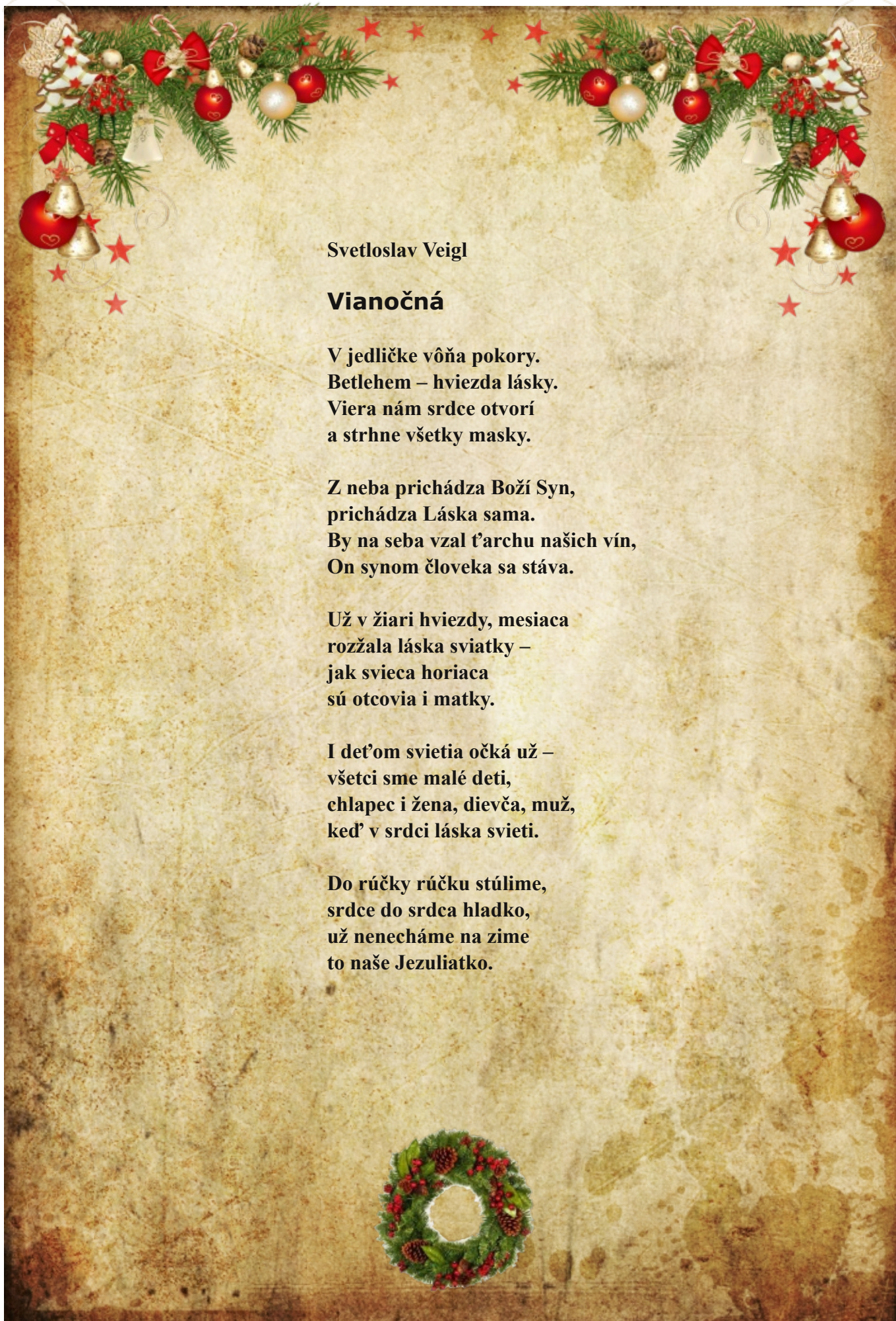
Tak vanie tento Svätvečer a taje čarí
nie zo zaviatia, ale z javov nadoblačných, z viery;
v mlčaní trávim svoje dni jak všetci samotári,
no dneska nemôžu sa nechviet' od dojatia pery...

Prvej som chodil najradšej len na utiereň,
cez záveje a skrehlý, s láskou, s lampášikom,
dnes takisto tú svoju radosť do náručia beriem,
Gabriel archanjel už prišiel s rajským svojím šíkom,

pôjdeme defilovať všetci zbožne ku jasličkám,
anjeli majú prednosť, lebo nepoznali viny,
kým budú spievať Glória, tu v kúte dakde vyčkám
so slzami a modlitbami skrúšenými...

Mám veľa, veľa prosieb k Tebe, milé Jezuliatko,
a každý vzdych mi umrie v počiatocnom citoslovci.
Tichá noc, svätá noc, jak to len všetko zneje sladko...
Idem už čítať žalmy s ostatnými bohoslovci...

Svetoslav Veigl

Vianočná

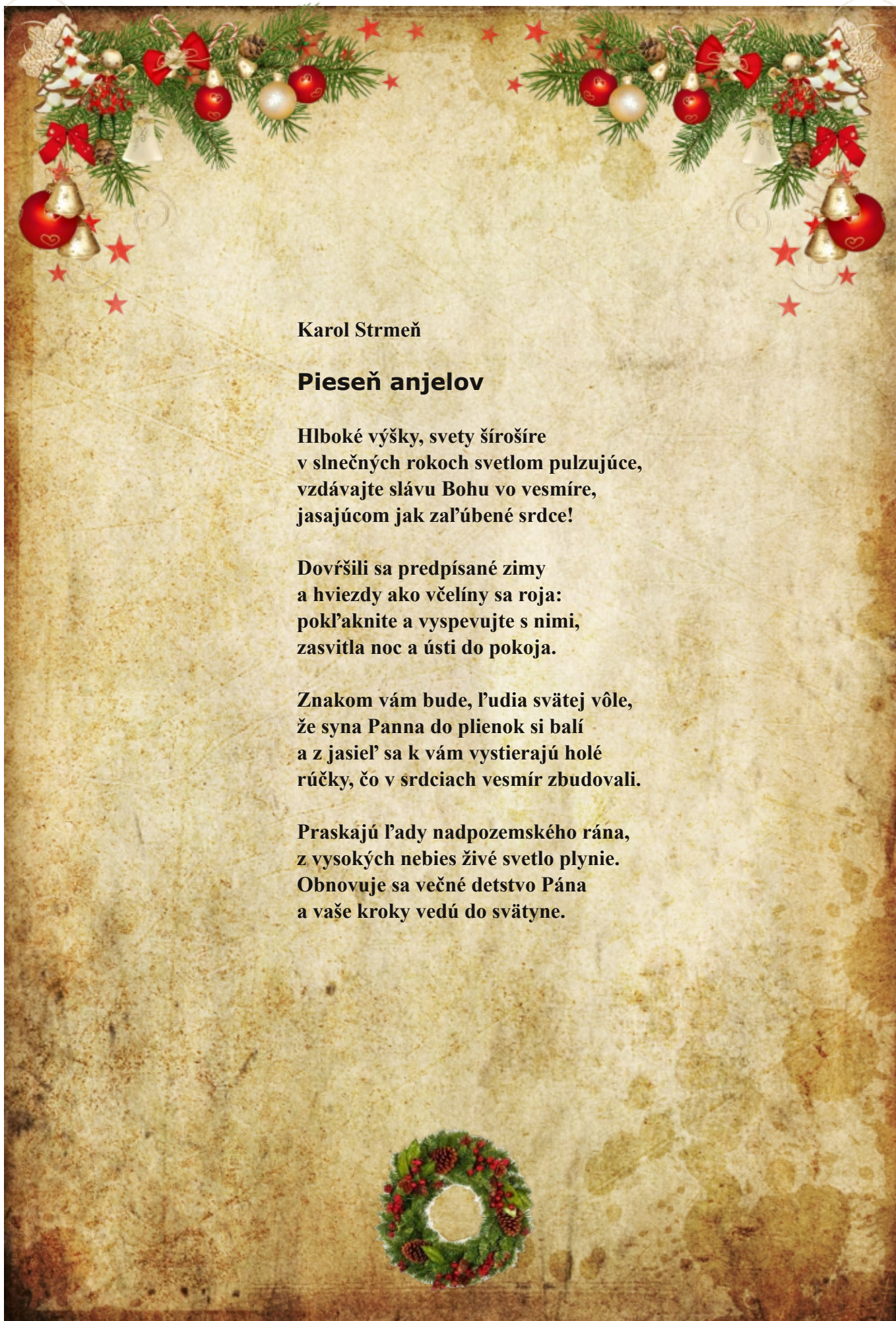
V jedličke vôňa pokory.
Betlehem – hviezda lásky.
Viera nám srdce otvorí
a strhne všetky masky.

Z neba prichádza Boží Syn,
prichádza Láska sama.
By na seba vzal t'archu našich vín,
On synom človeka sa stáva.

Už v žiari hviezd, mesiaca
rozžala láska sviatky –
jak svieca horiaca
sú otcovia i matky.

I deťom svietia očka už –
všetci sme malé deti,
chlapec i žena, dievča, muž,
keď v srdci láska svieti.

Do rúčky rúčku stúlime,
srdce do srdca hladko,
už nenecháme na zime
to naše Jezuliatko.

Karol Strmeň

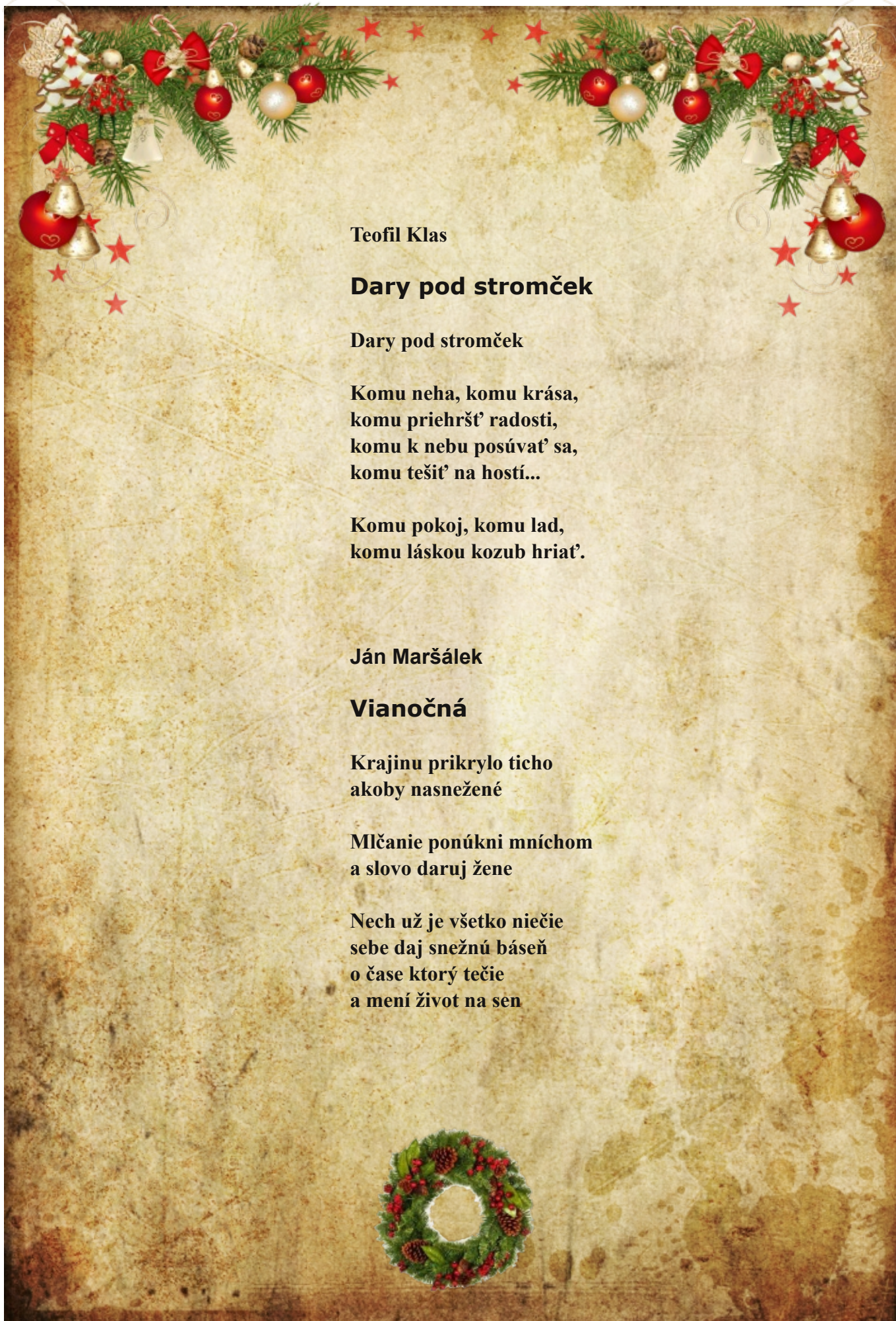
Pieseň anjelov

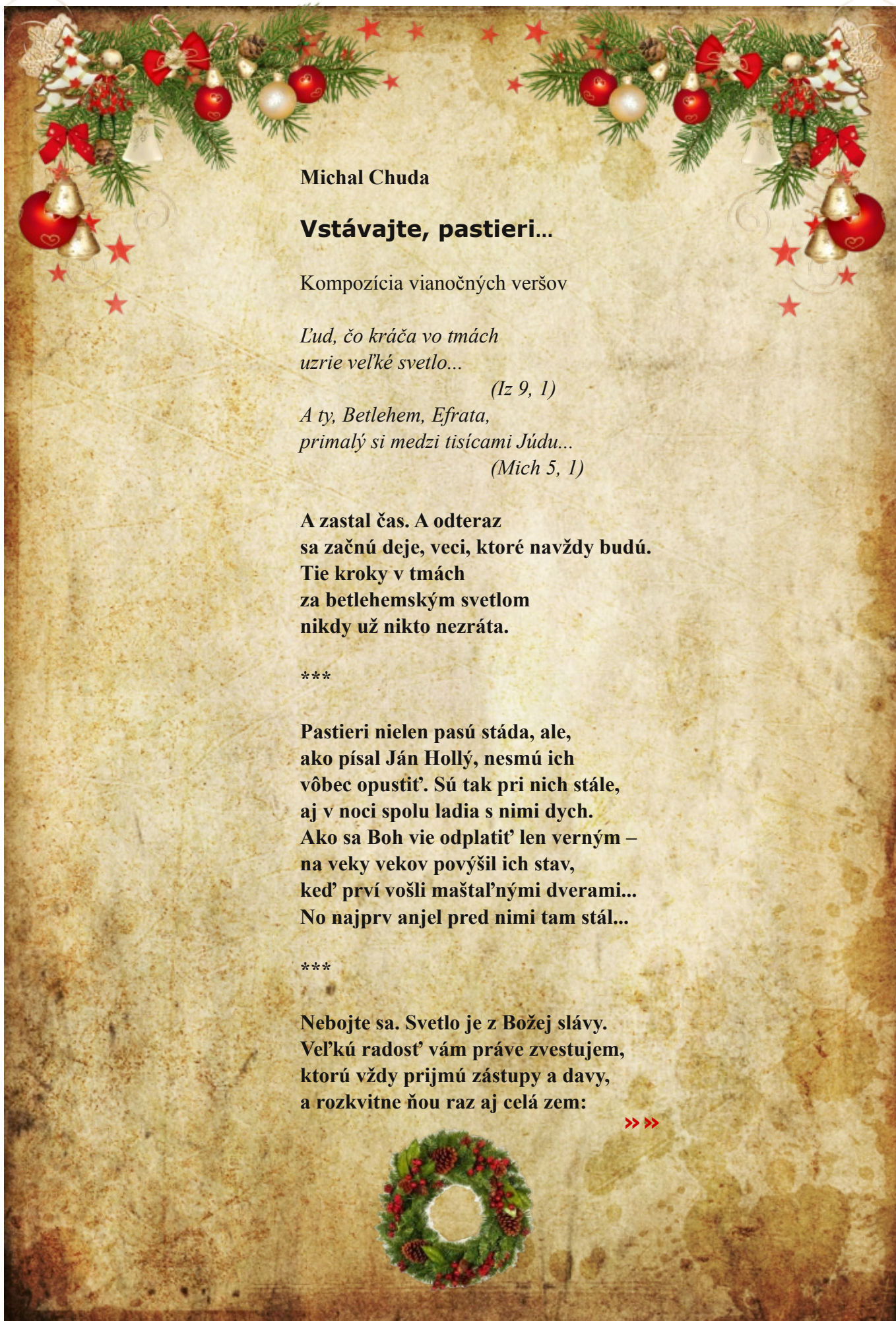
Hlboké výšky, svety širošie
v slnečných rokoch svetlom pulzujúce,
vzdávajú slávu Bohu vo vesmíre,
jasajúcom jak zalúbené srdce!

Dovršili sa predpísané zimy
a hviezdy ako včelíny sa roja:
pokľaknite a vyspevujte s nimi,
zasvitla noc a ústi do pokoja.

Znakom vám bude, ľudia svätej vôle,
že syna Panna do plienok si balí
a z jasiel' sa k vám vystierajú holé
rúčky, čo v srdciach vesmír zbudovali.

Praskajú ľady nadpozemského rána,
z vysokých nebies živé svetlo plynie.
Obnovuje sa večné detstvo Pána
a vaše kroky vedú do svätyne.

Michal Chuda

Vstávajúte, pastieri...

Kompozícia vianočných veršov

*Lud, čo kráča vo tmách
uzrie veľké svetlo...*

(Iz 9, 1)

*A ty, Betlehem, Efrata,
primalý si medzi tisícami Júdu...*

(Mich 5, 1)

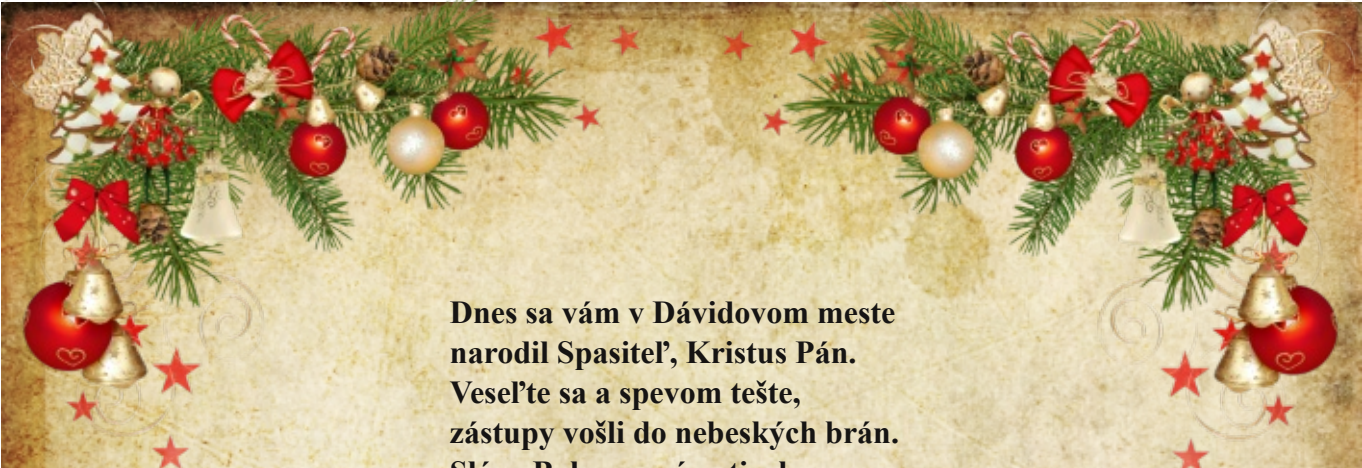
A zastal čas. A odteraz
sa začnú deje, veci, ktoré navždy budú.
Tie kroky v tmách
za betlehemským svetlom
nikdy už nikto nezráta.

Pastieri nielen pasú stáda, ale,
ako písal Ján Hollý, nesmú ich
vôbec opustiť. Sú tak pri nich stále,
aj v noci spolu ladia s nimi dych.
Ako sa Boh vie odplatiť len verným –
na veky vekov povýšil ich stav,
keď prví vošli maštal'nými dverami...
No najprv anjel pred nimi tam stál...

Nebojte sa. Svetlo je z Božej slávy.
Veľkú radosť vám práve zvestujem,
ktorú vždy prijímú zástupy a davy,
a rozkvitne ňou raz aj celá zem:

>>>

Dnes sa vám v Dávidovom meste
narodil Spasiteľ, Kristus Pán.
Veselte sa a spevom tešte,
zástupy vošli do nebeských brán.
Sláva Bohu na výsostiach
a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.

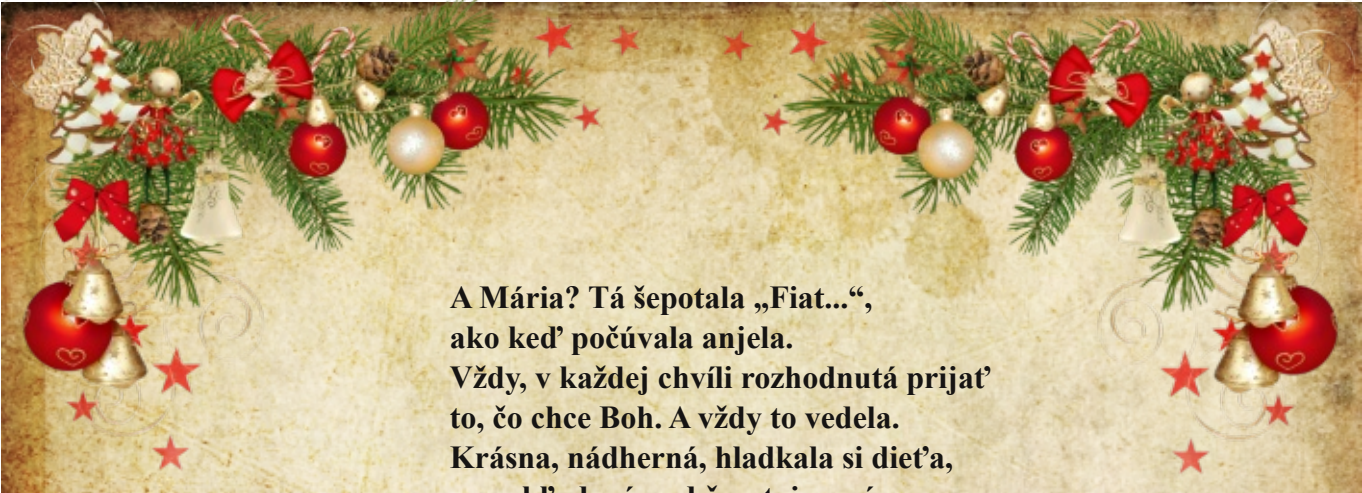
Vstávajte, pastieri, berte sa hore,
ved' ste už dušami v anjelskom chóre.
Hlas veliteľ k maštal'ke. Nepadnúť z nôh!
V jasličkách na slame leží sám Boh...

Vstávajte, pastieri, hotovte dary,
čo máte poruke, od srdca vari.
Mária s Jozefom sklenuli chrám –
o láske rozprávať príd'te aj nám.

Tak, bratia. Bol to pohľad na chrám lásky.
Videli sme ho. Bol to Boží Syn.
Nebolo treba myslieť na otázky,
akoby nás tam zrazu zbavil vín.
Akoby všetko bolo iba bez slov,
ved' rozumeli aj tie zvieratá.
Svetlo, čo všetkým do duše sa znieslo,
robilo svoje. Nik s tým nerátal.
Jozef stál ako vytesaný z dreva,
zasnene strážil, vyvolený. Bdel.
A celým telom vd'aka Bohu spieval,
že vyšiel z drámy, že už našiel cieľ.

>>>

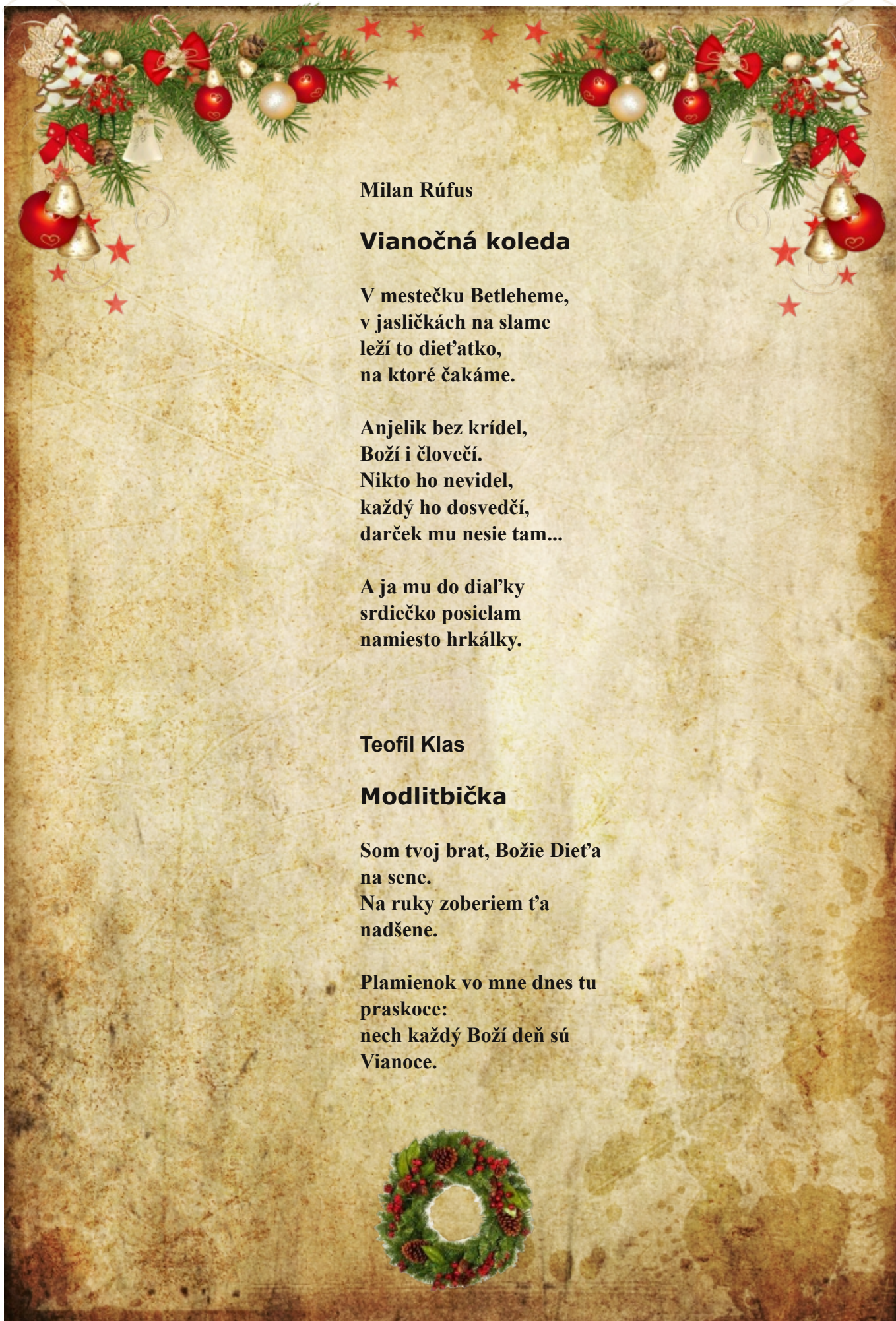
A Mária? Tá šepotala „Fiat...“,
ako keď počúvala anjela.
Vždy, v každej chvíli rozhodnutá prijať
to, čo chce Boh. A vždy to vedela.
Krásna, nádherná, hladkala si dieťa,
no zahľadená nad čas, tajomná.
Kto by to ticho akým slovom preťal –
vtelené Slovo prišlo prostred sna.
To Dieťa svetu zvestovala hviezda,
leží tam Boh – má meno nad mená.
Nie, láska, bratia, obety sa nevzdá.
A dieťa Ježiš spásu znamená.

Vytryskla láska. Božský uzlík svetla
pred zrakom svojich leží v maštali.
Tam si sa, Matka, s celým ľudstvom stretla,
nie s pastiermi, čo nemí zastali

na dosah ruky, tvárou k svojmu Bohu,
premenení len dychom prostoty.
Nestúpam k rojom hviezd dnes na oblohu –
mám svetlo v sebe. Dieťa, si to ty,

si to ty, večné, opustené Slovo,
čo sa mi bratsky dalo na kríži,
a prijímam ho s tebou podielovo.
Si v mojej duši. Vravíš: Miluj, ži...

Milan Rúfus

Vianočná koleda

V mestečku Betleheme,
v jasličkách na slame
leží to dieťaťatko,
na ktoré čakáme.

Anjelik bez krídel,
Boží i človečí.
Nikto ho nevidel,
každý ho dosvedčí,
darček mu nesie tam...

A ja mu do diaľky
srdiečko posielam
namiesto hrkálky.

Teofil Klas

Modlitbička

Som tvoj brat, Božie Dieťa
na sene.
Na ruky zoberiem ťa
nadšene.

Plamienok vo mne dnes tu
praskoce:
nech každý Boží deň sú
Vianoce.

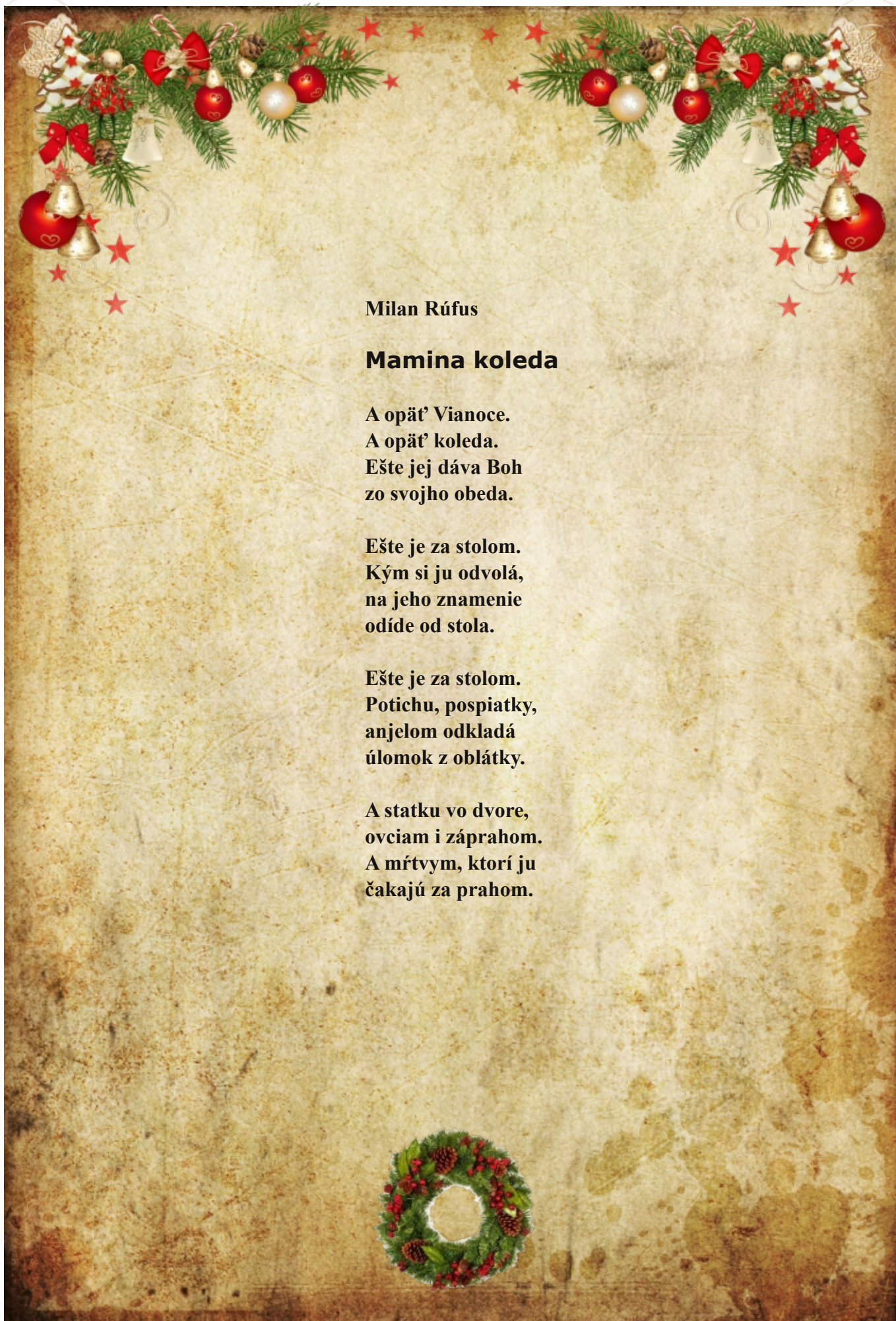
Karol Strmeň

Betlehem

Končia sa modré roráty a v raji
stromy sú plné kanárikov.
Tu na zemi len sýkorka poskočí pri koľaji,
zastane, počúva: to sa jej ticha máli.

Anjeli práve dospievali,
pri jasliach kľáčia zamyslení.
Prevaľuje sa osuheľ a pení,
zakrýva celú dolinu,
vše zajagá sa na tváre
krvavé slnce,
vše z vyhne počuť veselé
búchanie ťažkých pravidelných kladív
do rozpálenej ocele.
Kujú sa meče, opravdivé meče
na ľudské mäso. Smiech.
Kartujúci kat Herodesov
vyhodil eso červené.

A teraz spieva Mária,
jej spev je ako zarosený
voňavý púčik ružový.
Mária, naša milosrdná matka,
prvý raz spieva synovi
o ľudskom utrpení.

Milan Rúfus

Mamina koleda

A opäť Vianoce.
A opäť koleda.
Ešte jej dáva Boh
zo svojho obeda.

Ešte je za stolom.
Kým si ju odvolá,
na jeho znamenie
odíde od stola.

Ešte je za stolom.
Potichu, pospiatky,
anjelom odkladá
úlomok z oblátky.

A statku vo dvore,
ovciam i záprahom.
A mŕtvym, ktorí ju
čakajú za prahom.

František Babiar

Jasle

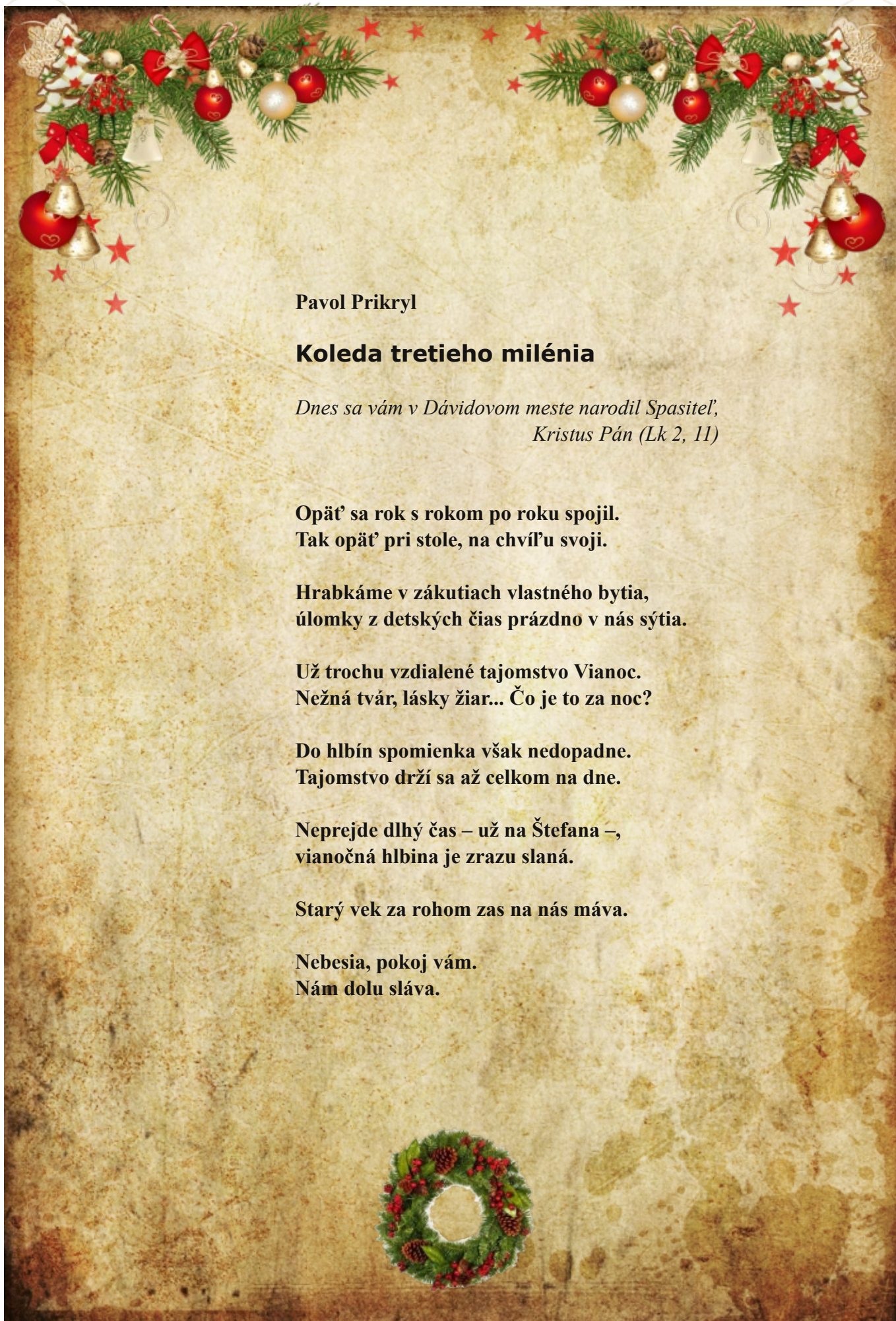
Ponad
prázdne
jasle
smutná
hviezda
hasne.

Dieťa
kviet'a
sfúkol
kúkol'.
Život
klíčil,
vzdor ho
zničil.

Kvapka
kvapká,
zloba
syčí...
Jazva
v duši.

A svet
čuší,
hlúpo
čuší...

Pavol Prikryl

Koleda tretieho milénia

*Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ,
Kristus Pán (Lk 2, 11)*

Opäť sa rok s rokom po roku spojil.
Tak opäť pri stole, na chvíľu svoji.

Hrabkáme v zákutiach vlastného bytia,
úlomky z detských čias prázdno v nás sýtia.

Už trochu vzdialené tajomstvo Vianoc.
Nežná tvár, lásky žiar... Čo je to za noc?

Do hlbín spomienka však nedopadne.
Tajomstvo drží sa až celkom na dne.

Neprejde dlhý čas – už na Štefana –,
vianočná hlbina je zrazu slaná.

Starý vek za rohom zas na nás máva.

Nebesia, pokoj vám.
Nám dolu sláva.

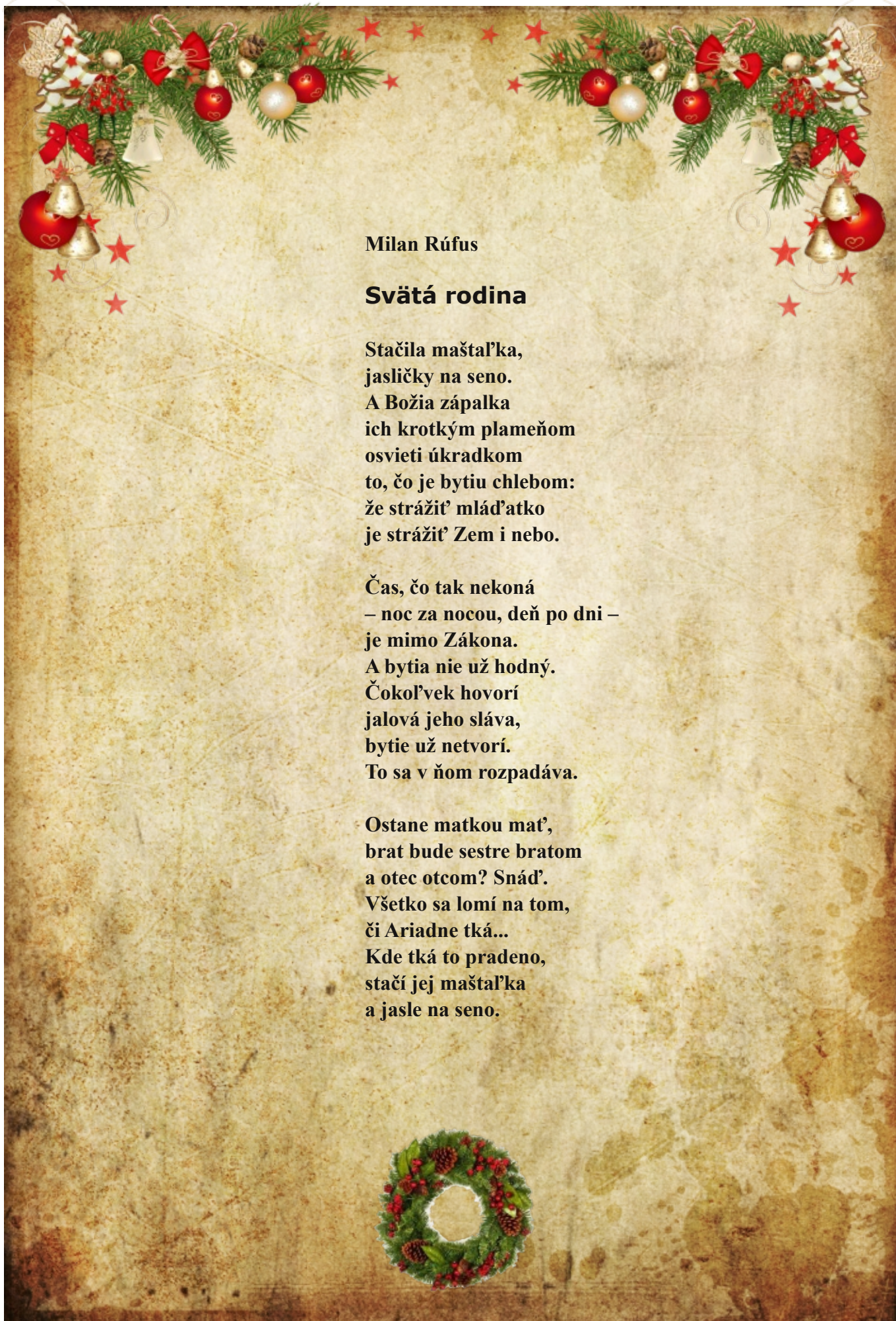
František Babiar

Válov

Už aj vôl
ma k jasliam
predbehol.
To nie on,
To ja som
prikutý
o válov,
aby mi,
nebodaj,
ktosi doň
nevbehol
– aby som
vždy mal viac
ako on.
Preto som
každému
pred nosom
pribuchol.
Aj Svetlu,
aj Pravde,
len aby
válov bol
iba môj.

Takí sme,
Priateľ môj:
nie jasle,
lež válov.

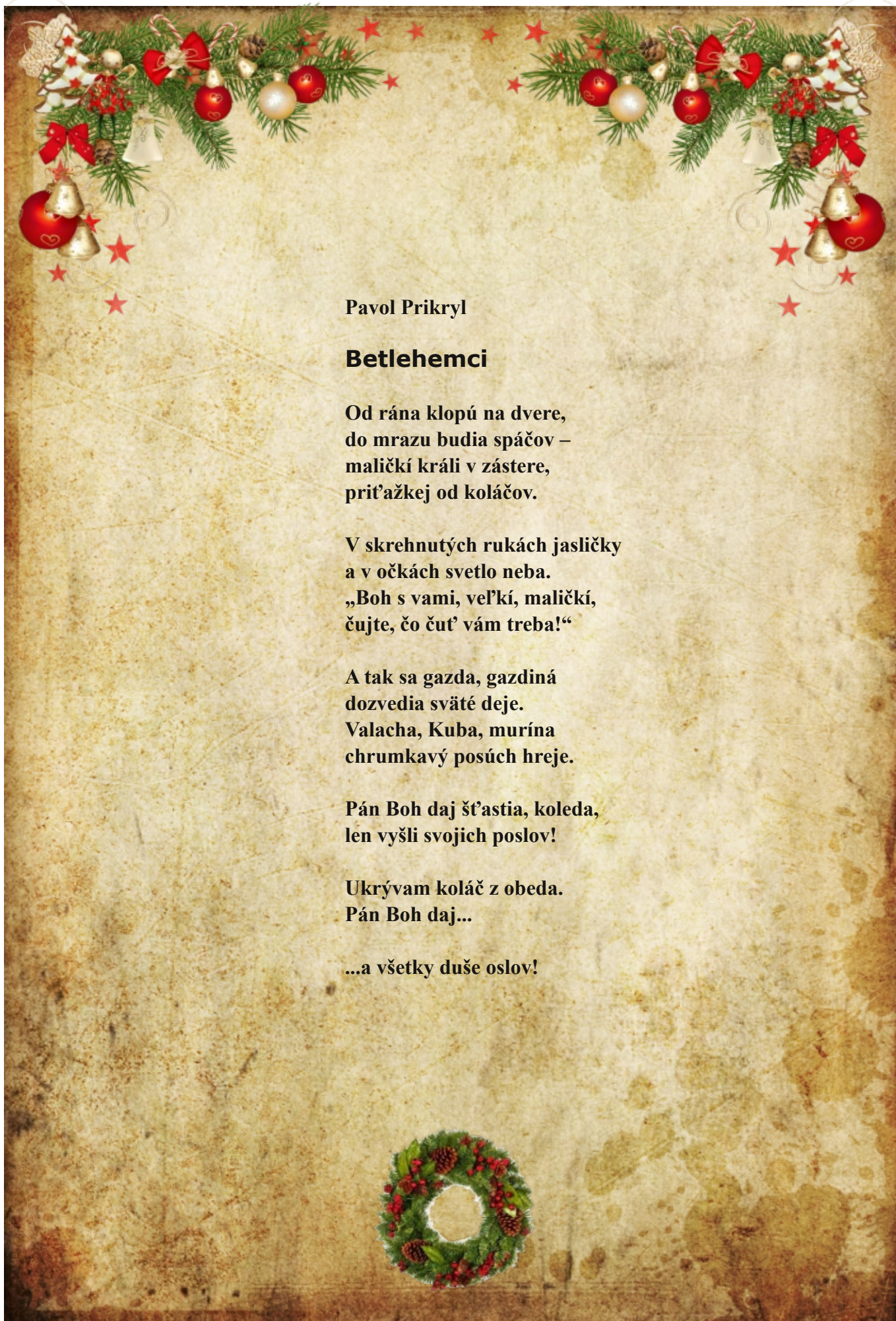
Milan Rúfus

Svätá rodina

Stačila maštal'ka,
jasličky na seno.
A Božia zápalka
ich krotkým plameňom
osvieti úkradkom
to, čo je bytiu chlebom:
že strážiť mlád'atko
je strážiť Zem i nebo.

Čas, čo tak nekoná
– noc za nocou, deň po dni –
je mimo Zákona.
A bytia nie už hodný.
Čokoľvek hovorí
jalová jeho sláva,
bytie už netvorí.
To sa v ňom rozpadáva.

Ostane matkou mať,
brat bude sestre bratom
a otec otcom? Snád'.
Všetko sa lomí na tom,
či Ariadne tká...
Kde tká to pradené,
stačí jej maštal'ka
a jasle na seno.

Pavol Prikryl

Betlehemci

Od rána klopú na dvere,
do mrazu budia spáčov –
maličkí králi v zástere,
príťažkej od koláčov.

V skrehnutých rukách jasličky
a v očkách svetlo neba.
„Boh s vami, veľkí, maličkí,
čujte, čo čuť vám treba!“

A tak sa gazda, gazdiná
dozvedia sväté deje.
Valacha, Kuba, murína
chrumkavý posúch hreje.

Pán Boh daj šťastia, koleda,
lén vyšli svojich poslov!

Ukrývam koláč z obeda.
Pán Boh daj...

...a všetky duše oslov!

Milan Rúfus

Kompánkovi betlehemci

Králi nie. Kdeže by!
A ešte k tomu traja.

No hviezdy na nebi,
ovčiarske deti raja,
jasličky na seno –
to je tu rovno od nás.

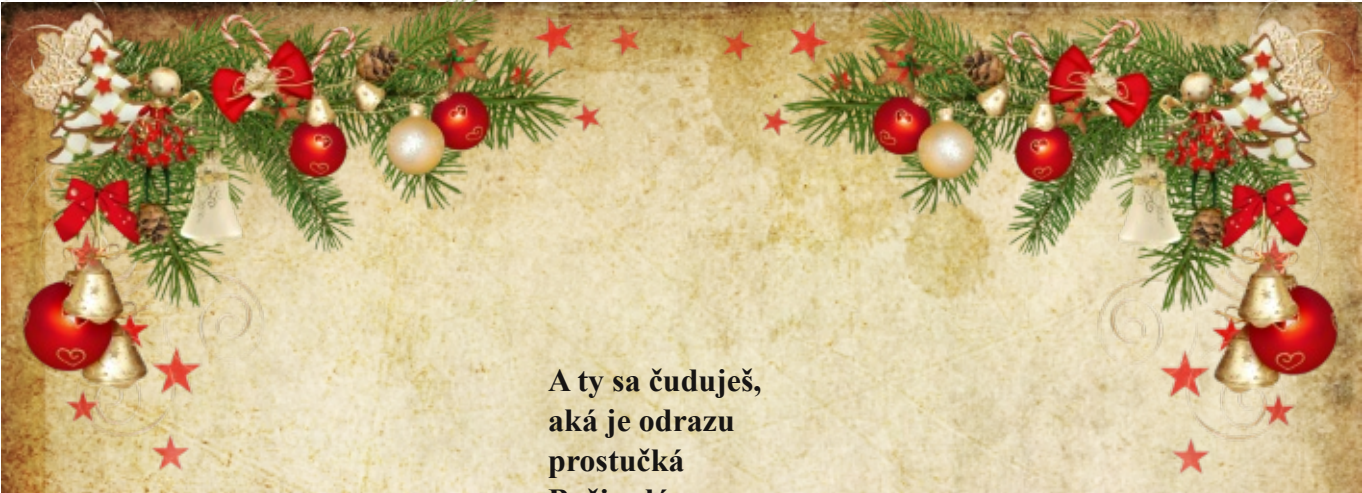
Od tých, čo údel svoj
píjajú jakživ od dna,
nikdy nie odhora.

A rezbár cítil presne,
že každá pokora
si spieva svoje piesne
potichu, potichu...

Nuž rezal s takou vierou,
že Boh už v tele človečom
vedel to svoje o niečom:
ak sa má v ľud'och narodiť –
tak len u autsajderov.

Koruny z kartónu
na takmer detských hlavách,
mutujú koledu
ku svojmu obrazu.

>>>

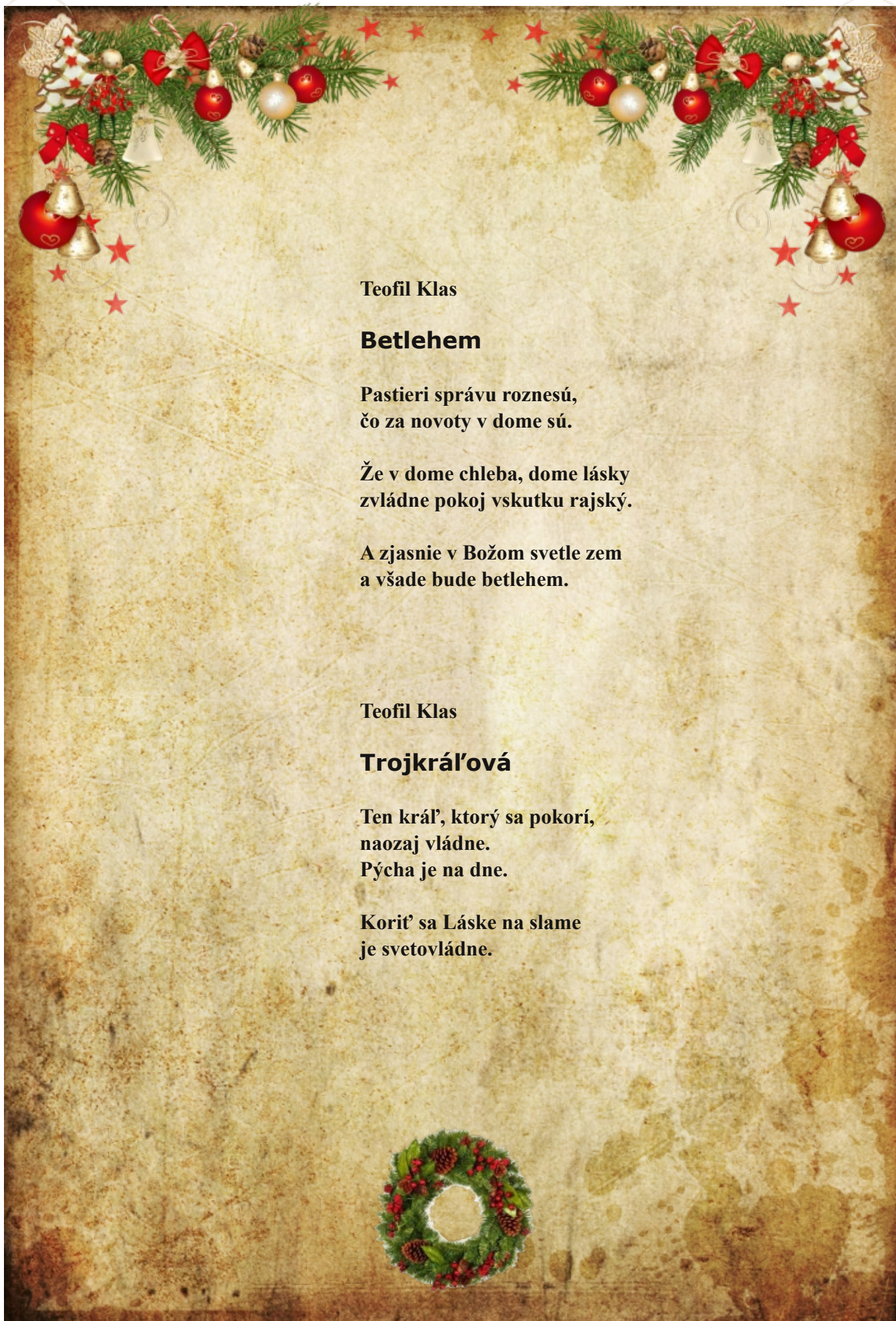

A ty sa čuduješ,
aká je odrazu
prostučka
Božia sláva.
maštal'ka,
jasličky na seno.
A Božia zápalka
ich krotkým plameňom
osvieti úkradkom
to, čo je bytiu chlebom:
že strážiť mlád'atko
je strážiť Zem i nebo.

Čas, čo tak nekoná
– noc za nocou, deň po dni –
je mimo Zákona.
A bytia nie už hodný.
Čokoľvek hovorí
jalová jeho sláva,
bytie už netvorí.
To sa v ňom rozpadáva.

Ostane matkou mat',
brat bude sestre bratom
a otec otcom? Snád'.
Všetko sa lomí na tom,
či Ariadne tká...
Kde tká to pradené,
stačí jej maštal'ka
a jasle na seno.

Teofil Klas

Betlehem

Pastieri správu roznesú,
čo za novoty v dome sú.

Že v dome chleba, dome lásky
zvládne pokoj v skutku rajský.

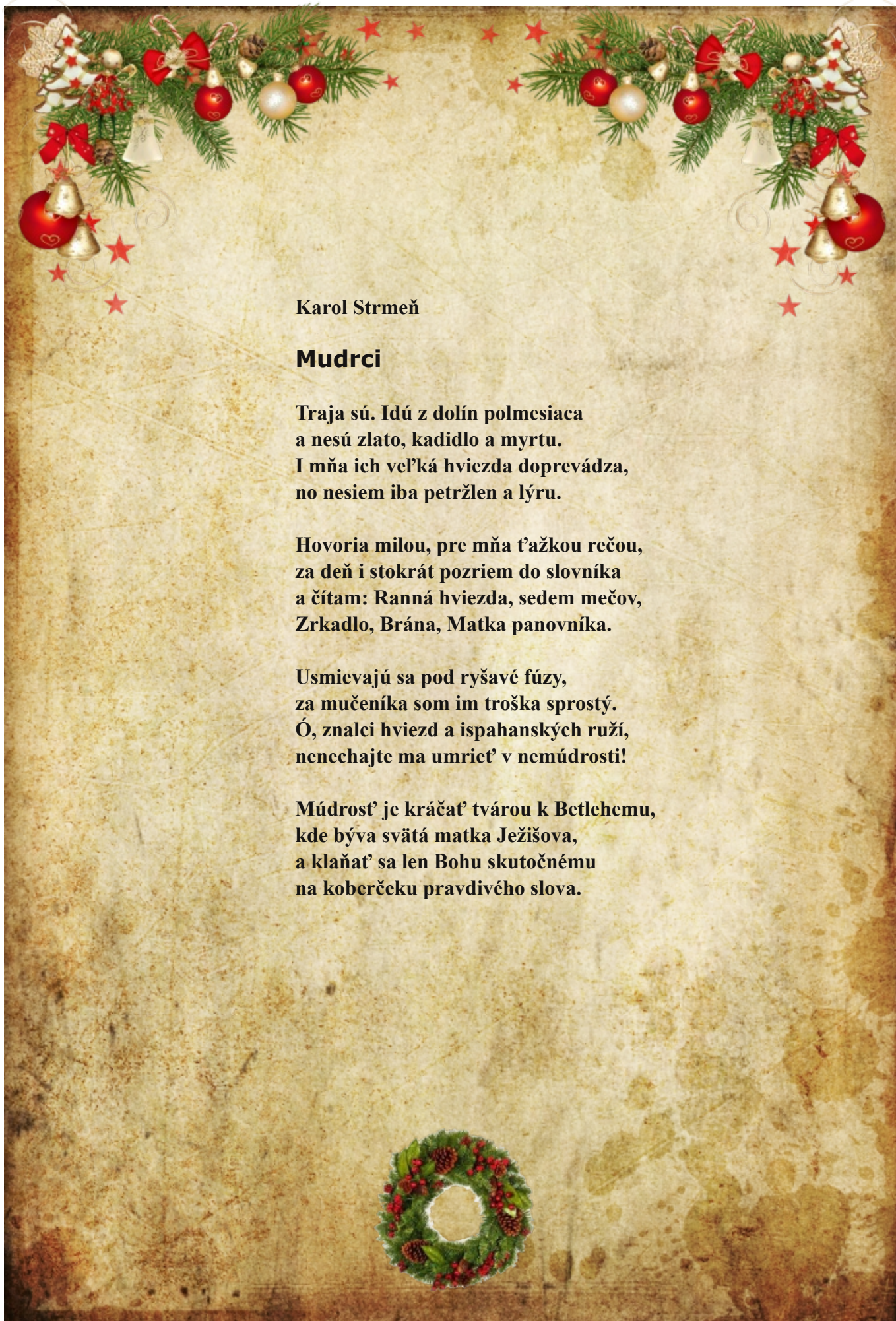
A zjasnie v Božom svetle zem
a všade bude betlehem.

Teofil Klas

Trojkráľová

Ten kráľ, ktorý sa pokorí,
naozaj vládne.
Pýcha je na dne.

Koriť sa Láske na slame
je svetovládne.

Karol Strmeň

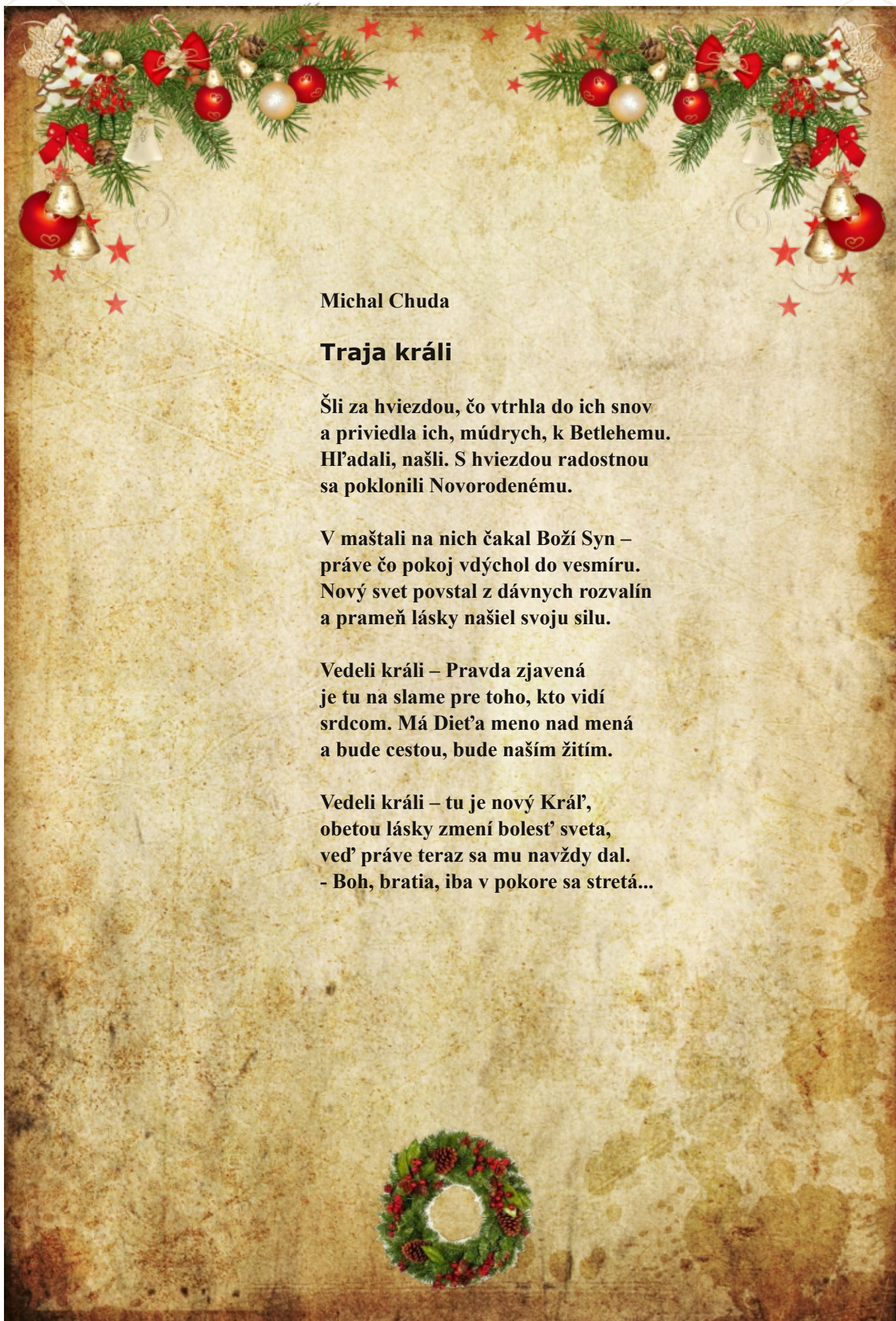
Mudrci

Traja sú. Idú z dolín polmesiaca
a nesú zlato, kadidlo a myrtu.
I mňa ich veľká hviezda doprevádza,
no nesiem iba petržlen a lýru.

Hovoria milou, pre mňa ťažkou rečou,
za deň i stokrát pozriem do slovníka
a čítam: Ranná hviezda, sedem mečov,
Zrkadlo, Brána, Matka panovníka.

Usmievajú sa pod ryšavé fúzy,
za mučeníka som im troška sprostý.
Ó, znalci hviezd a ispahanských ruží,
nenechajte ma umrieť v nemúdrosti!

Múdrost' je kráčať tvárou k Betlehemu,
kde býva svätá matka Ježišova,
a klaňať sa len Bohu skutočnému
na koberčeku pravdivého slova.

Michal Chuda

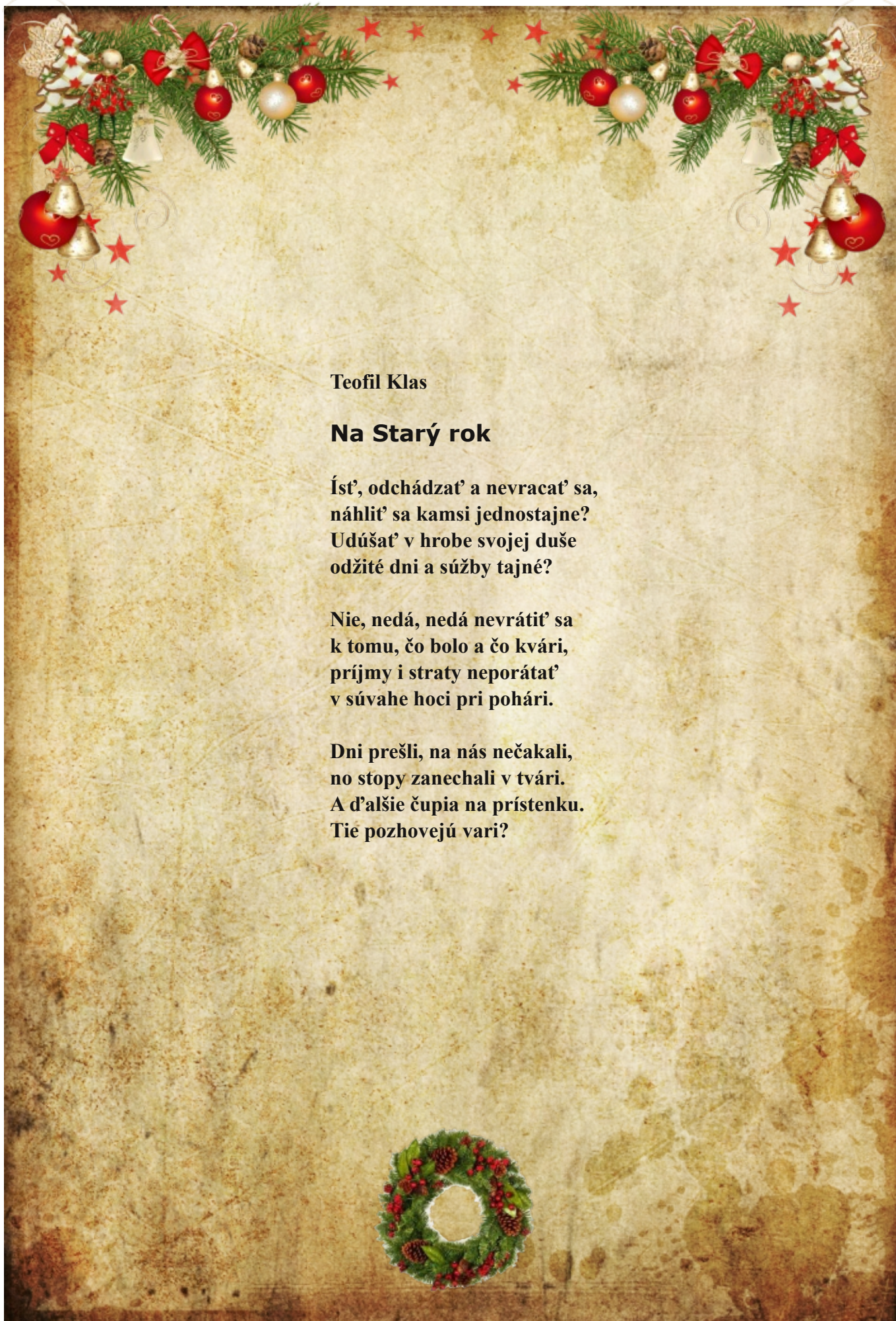
Traja králi

Šli za hviezdou, čo vtrhla do ich snov
a priviedla ich, múdrych, k Betlehemu.
Hľadali, našli. S hviezdou radostnou
sa poklonili Novorodenému.

V maštali na nich čakal Boží Syn –
práve čo pokoj vdýchol do vesmíru.
Nový svet povstal z dávnych rozvalín
a prameň lásky našiel svoju silu.

Vedeli králi – Pravda zjavená
je tu na slame pre toho, kto vidí
srdcom. Má Dieťa meno nad mená
a bude cestou, bude naším žitím.

Vedeli králi – tu je nový Kráľ,
obetou lásky zmení bolesť sveta,
veď práve teraz sa mu navždy dal.
- Boh, bratia, iba v pokore sa stretá...

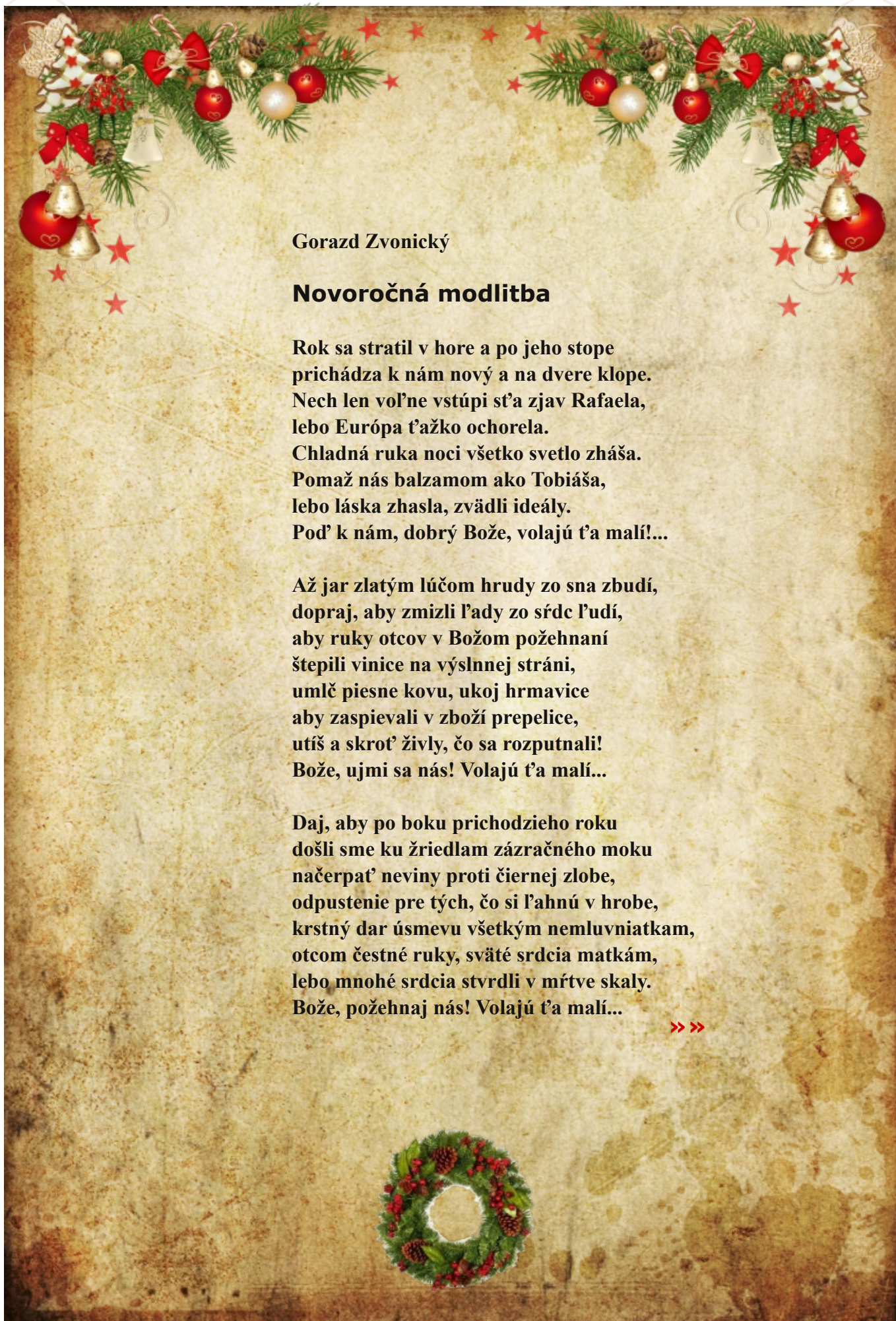
Teofil Klas

Na Starý rok

Ísť, odchádzať a nevracať sa,
náhliť sa kamsi jednotajne?
Udúšať v hrobe svojej duše
odžité dni a súžby tajné?

Nie, nedá, nedá nevrátiť sa
k tomu, čo bolo a čo kvári,
príjmy i straty neporátať
v súvahe hoci pri pohári.

Dni prešli, na nás nečakali,
no stopy zanechali v tvári.
A ďalšie čupia na prístenku.
Tie pozhovejú vari?

Gorazd Zvonický

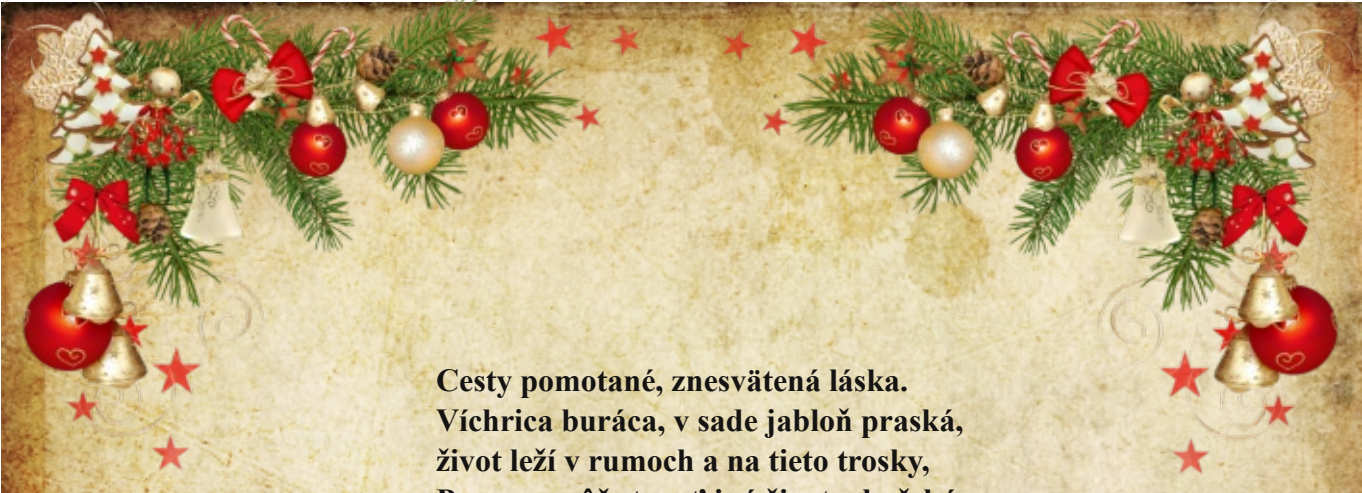
Novoročná modlitba

Rok sa stratil v hore a po jeho stope
prichádza k nám nový a na dvere klope.
Nech len voľne vstúpi sť'a zjav Rafaela,
lebo Európa ťažko ochorela.
Chladná ruka noci všetko svetlo zháša.
Pomaž nás balzamom ako Tobíáša,
lebo láska zhasla, zvädli ideály.
Pod' k nám, dobrý Bože, volajú ť'a malí!...

Až jar zlatým lúčom hrudy zo sna zbudí,
dopraj, aby zmizli ľady zo srdc ľudí,
aby ruky otcov v Božom požehnaní
štepili vinice na výslnej stráni,
umľ piesne kovu, ukoj hrmavice
aby zaspievali v zboží prepelice,
utíš a skrot' živly, čo sa rozputnali!
Bože, ujmi sa nás! Volajú ť'a malí...

Daj, aby po boku prichodzieho roku
došli sme ku žriedlam zázračného moku
načerpaj' nevinu proti čiernej zlobe,
odpustenie pre tých, čo si ľahnú v hrobe,
krstný dar úsmevu všetkým nemluvniatkam,
otcom čestné ruky, sväté srdcia matkám,
lebo mnohé srdcia stvrdli v mŕtve skaly.
Bože, požehnaj nás! Volajú ť'a malí...

» »

Cesty pomotané, znesvätená láska.
Víchrica buráca, v sade jabloň praská,
život leží v rumoch a na tieto trosky,
Pane, pomôž stavať iný život – božský...
Kým tvoj biely anjel na dvere nám klope,
daruj vonnú palmu trudnej Európe,
zapál' vieru, lásku, ožiar ideály!
Bože, nech sa stane, ako prosia malí!

Teofil Klas

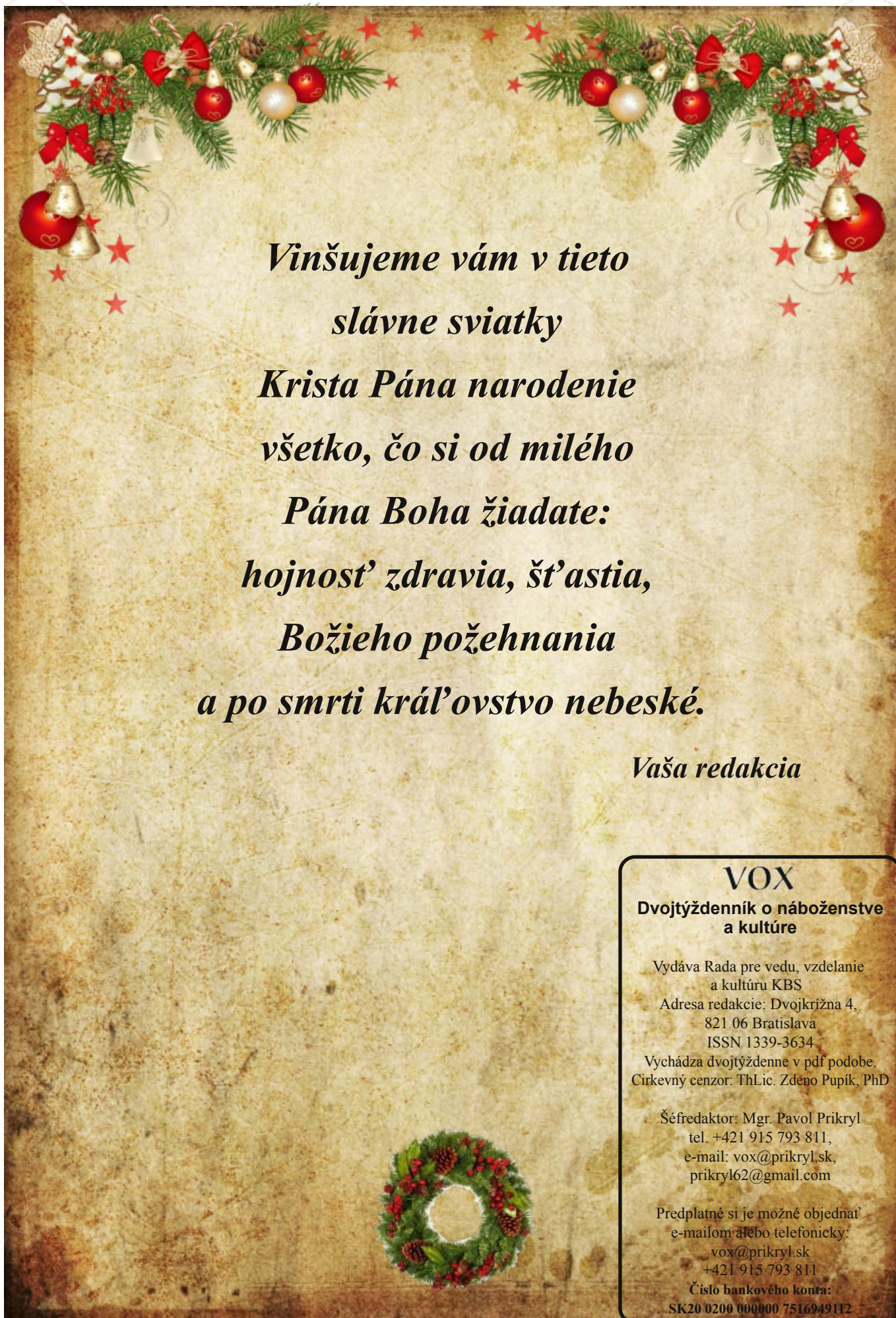
Do svetla

Z noci sa kráča do svetla.
Od pólu k Pólu.

Svätá noc temno rozmietla.
A naladila vôľu.

Neodchádzajme povedľa.
Kráčajme k svetlu.
Spolu.

*Vinšujeme vám v tieto
slávne sviatky
Krista Pána narodenie
všetko, čo si od milého
Pána Boha žiadate:
hojnosť zdravia, šťastia,
Božieho požehnania
a po smrti kráľovstvo nebeské.*

Vaša redakcia

VOX

**Dvojtyždenník o náboženstve
a kultúre**

Vydáva Rada pre vedu, vzdelanie
a kultúru KBS

Adresa redakcie: Dvojkrížna 4,
821 06 Bratislava
ISSN 1339-3634

Vychádza dvojtyždenne v pdf podobe.
Cirkevný cenzor: ThLic. Zdeno Pupík, PhD

Šéfredaktor: Mgr. Pavol Prikryl
tel. +421 915 793 811,
e-mail: vox@prikryl.sk,
prikryl62@gmail.com

Predplatné si je možné objednať
e-mailom alebo telefonicky:
vox@prikryl.sk
+421 915 793 811

Číslo bankového konta:
SK20 0200 000000 7516949112